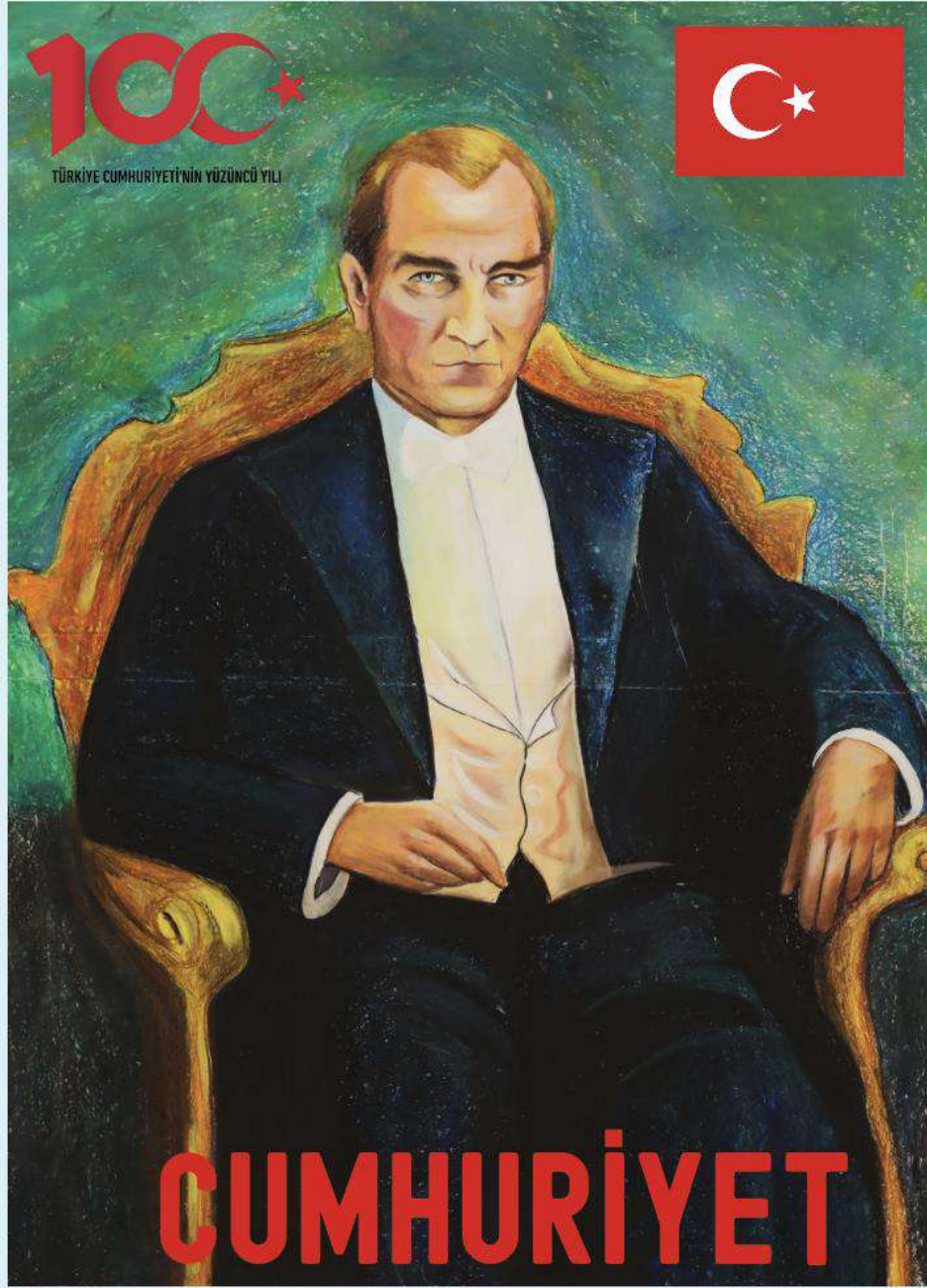

ÖZEL EGE LİSESİ

TIPKIBASIM

KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ

SAYI: 46

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BÖLÜMÜ

OCAK 2024

Ön Söz

Değerli Özel Egeliler,

Sizlere ulaşmanın, bu özel dergi vesilesiyle cumhuriyetimizin 100. yılını kutlamanın heyecanını yaşıyoruz. Bu sayfalar aracılığıyla, Türkiye Cumhuriyeti'nin 100 yıllık büyük hikâyesini birlikte yazmaktan onur duyuyoruz. Bu dergi, cumhuriyetimizin yüzüncü yılına özel bir saygı duruşu ve kutlama olarak tasarlandı.

Cumhuriyetimizin kurucusu, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün vizyonu ve azmiyle şekillenen bu büyük miras, bugün hâlâ parlak ve güçlü bir şekilde yanmaktadır. 100 yıl geride kaldı ama bu süre zarfında elde edilen kazanımlar, ülkemizin çağdaş ve demokratik bir devlet olma yolundaki kararlılığını göstermektedir.

Bu dergi, cumhuriyetimizin 100. yılına özel bir selam duruşu yapmanın yanı sıra, geçmişten geleceğe uzanan bir köprü olma amacını taşımaktadır. Cumhuriyetimizin ilkelerine, bu yolda katedilen kilometre taşlarına, kazanımlarına ve bugüne kadar varlığını sürdüren mücadelesine saygı göstermek adına bu sayfaları sizlere sunuyoruz.

Her bir sayfa, bu büyük mirasın bir yansımasıdır.

Bu sayfalarda, cumhuriyetimizin geçmişe olan minnettarlığını ve geleceğe olan umudunu bir arada bulacaksınız. Cumhuriyetimizin 100. yılında, birlikte geçirdiğimiz bu zaman diliminde edindiğimiz tecrübeleri, birlik ve beraberlik içinde kutlamak dileğiyle.

Cumhuriyetimizin 100. yılı kutlu olsun!

Türkçe Bölümü

Sevgili Ata'm,

Binbir emekle kurduğun ve bizlere emanet ettiğin cumhuriyetimizin 100. yılı geldi çatı. Sana hiç okuyamayacağın bir mektup yazıyorum. Ama sen zaten bugünleri bile öngörmüşsündür. Bizim gibi çocukların, gençlerin sana ne kadar minnettar olacağımızı tahmin etmişsindir. Sen bu ülkenin çocuklarının seni hep çok seveceğini biliyordun. Eskiden 29 Ekimleri bir şenlik, eğlence olarak kutlardım. Ama yaşıml ilerledikçe cumhuriyetin bize getirdiklerini çok daha iyi anlamaya başladım. Bir kız çocuğu olarak erkeklerden hiçbir farkım yoksa bu senin sayendedir.

Bizlere hep Atatürk anlatıldı. Ama ben hep çocuk Mustafa Kemal'i merak ettim. Baban öldüğünde üzölüp ağladın mı mesela? Kardeşlerinle aran nasıldı? Büyüyünce hep asker mi olmak istedin yoksa başka bir şey var mıydı aklında? İstikbal göklerde dir dediğine göre belki bir pilot olurdun ya da belki hep aklın uzaydaydı. En çok hangi dersi sevdin? Notların iyi miydi? En sevdiğin hikâye ya da kitap neydi? En sevdiğin oyun neydi mesela? Düzenli miydin? Hiç keşkelerin oldu mu? Hiç çok sevdiğin biri oldu mu? Savaşırken ölmekten korktun mu? Neden padişah olmak istemeyip cumhuriyeti bize hediye ettin? O kadar çok soru var ki kafamda sana sormak istediğim.

Canım Ata'm, senden çok şey öğrendim, öğrenmeye de devam ediyorum ve tüm bunları tıpkı bir rozet gibi göğsümde taşımaktan gurur duyuyorum. Kitaplarda hep Atatürk "1881-1938" yazar ama bizim içimizde hep yaşayacaksın. Cumhuriyet var olduğu sürece Atatürk hiç yok olmayacak, hep yaşayacaktır.

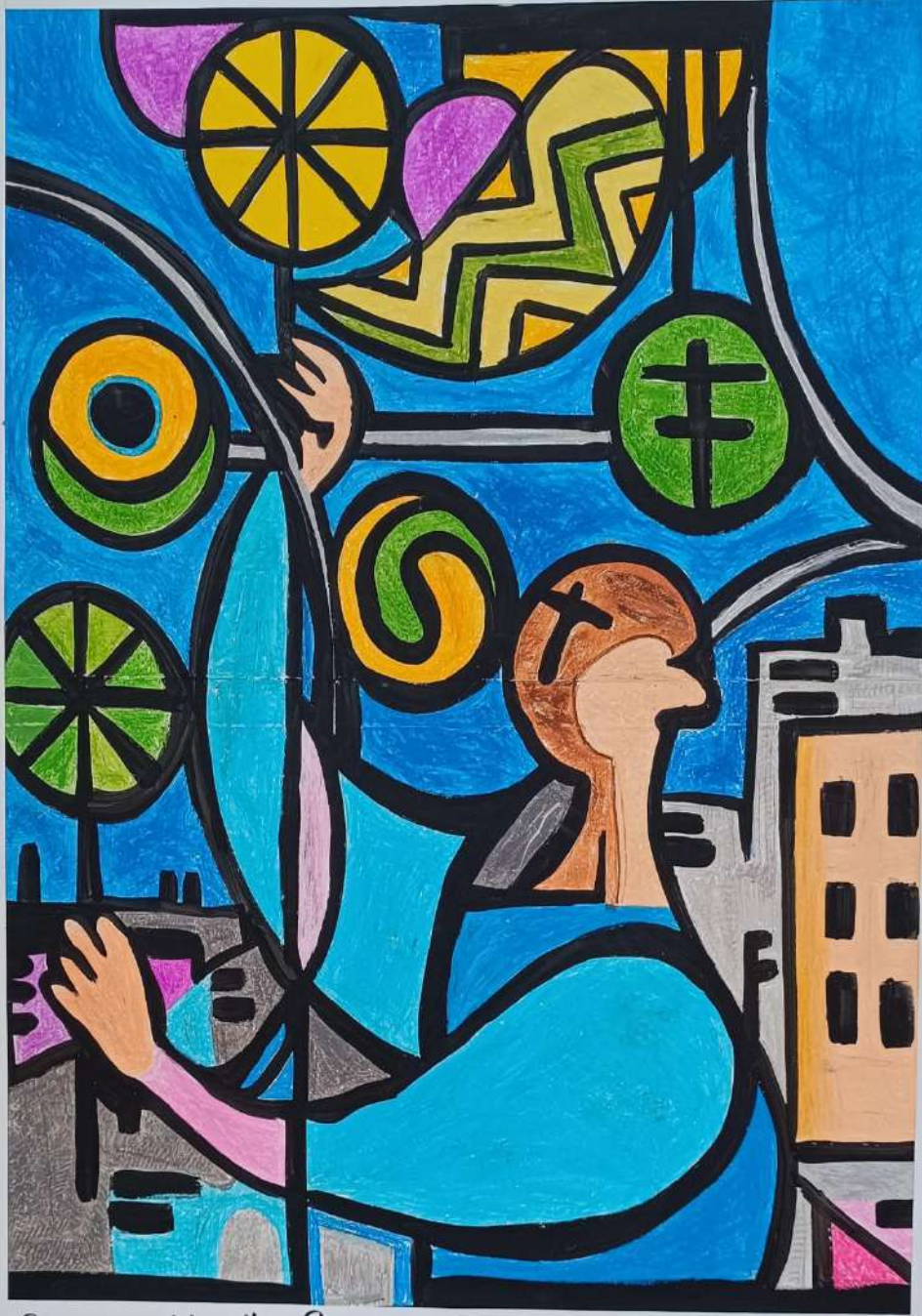
Nice yüz yıllara, yeni başlangıçlara...

Sağ ol, var ol, hep kalbimizde ol!

Teşekkürler Ata'm!

Mira İshak

5-B

Ressam: Nurullah Berk

68. Sınıfı
Öğrencileri

Sevgili Ata'm,

Sen bütün ömrünü savaşarak ve bu ülkeyi daha çok geliştirmek için adadın. Senin o doğduğun güzel evi görmeyi çok isterim. Sen yanlış yaptığın bir şey olursa fark edip düzeltmek için çabaladın. Küçükken dedem bana bir olay anlatırdı. Sen kalbinden vurulmuşsun ama o cep saati senin hayatını kurtarmış. Ben bu olayı dinlerken küçüktüm ve sana bir şey oldu mu, diye çok korkmuştum. Ama dedem bir şey olmadığını o cep saatinin senin hayatını kurtardığını söyleyince çok rahatlamıştım.

Sana saygım etrafımdaki herkesten sonsuz. Seninle tanışmayı ne kadar istediğimi bilemezsin. Bazen aklıma 3. Dünya Savaşı olsa neler olurdu, neler yaşanırdı diye geliyor. Senin yaşadığın dönemler tahmin edemeyeceğim kadar zor olmalı. Bu topraklar için binlerce insan hayatını kaybetti. Benim dedem de askerdi. Kıbrıs çıkartmasına gittiğinde babaannemle dedem daha nişanlılarmış ve sürekli mektuplaşıyorlarmış. Babaannem için çok zor bir süreç olduğunu düşünüyorum. O yüzden sana söz veriyorum, ülkem için en iyisini yapamaya çalışacağım. Sana sonsuz minnet ve teşekkür borçluyuz.

Seni çok seviyorum ATA'M.

Ada İrez

6-C

"Ülkemin Ata"sı,

Rüyamda sarı saçlı, mavi gözlü bir adam duruyordu ve şöyle diyordu ben ve diğer çocukları göstererek "Türk milletinin geleceği, bugünkü çocuklarının doğru görüşü ve yorulmak bilmeyen çalışma azmi ile büyük ve parlak olacaktır." Kalabalık, alkışlarla yeri salladı. Alkış sesleri bittiğinde uyanmıştım ve sabah olmuştu. Daha beş yaşında olduğum için oradaki sarı saçlı, mavi gözlü hem azimli hem de iyi kalpli görünen o adamın kim olduğunu bilmiyordum. Ben de oradaki adamın kim olduğunu öğrenmek için resmini çizdim ve babama gösterdim. Babam senin, ülkemizin hem en büyük lideri hem komutanı hem de kahramanı olduğunu söyledi. İşte, benim de sana karşı içimdeki sevgi o zaman doğdu. O günden sonra senin düşüncelerini, bizim için yaptıklarını öğrendikçe seni daha çok sevmeye ve daha çok hayran kalmaya başladım. Ailemin yardımıyla seni daha çok tanıyabilmek ve anlayabilmek için yurdumun her köşesinde sana ait olan izleri aradım. Sadece kendi ülkemde değil diğer ülkelerde de. Senin adının verildiği caddeden geçiyorum ya da parkta oturuyorum ve her seferinde seni düşünüyorum hiç görmediğimiz bir insanı nasıl bu kadar seviyoruz, diye. Sonra senin ve silah arkadaşlarının yaptıklarını düşünüyor ve sen Türk olmanın en büyük gururu oluyorsun benim için.

Millî Mücadele döneminde senin gittiğin yerleri, okulları, savaştığın cepheleri ve kaldığın yerleri gördükten sonra senin bize emanet ettiğin en önemli şey olan cumhuriyeti araştırmaya başladım. Cumhuriyetin bir yaşam biçimi olduğunu anladım. Yönetim biçimi olarak neden cumhuriyeti seçtiğini de. O an aklıma senin şu sözün geldi "Şayet ölecek olursam memlekete ait söyleyecek hiçbir şeyim yoktur. Çünkü yürürlükteki Cumhuriyet yasaları bu işleri temine yeterlidir. O gün, seni 28 Ekim akşamı yemekte cumhuriyeti ilan edeceğini söylediğin anı hayal ettim gözlerimin önünde. Birkaç gün içinde ailem beni eski TBMM binasına götürdü. Orada parçalanmış bir halkı devlete dönüştürüp sonra da tüm uğraşını ve halkımızın uğraşını cumhuriyete dönüştürdüğün anı hayal ettim. Halkın delice alkışının ve yüz bir pare top atışının sesini duydum. Türk bayrağının göğe kadar çıkarıldığını hayal ettim. İnsanların daha adil ve daha özgür yaşama karşı duydukları coşkuyu gördüm yüzlerinde. Milletvekillerinin "Yaşasın Cumhuriyet!" sesleriyle çok etkilendim. Senin bize emanet ettiğin her şeyi özellikle cumhuriyete sahip çıkmak ve düşüncelerini yaşatmak için seni hep tanımaya anlamaya çalışmaktan geçecektir. Ben de bunu hep yapmaya devam

edeceğim. Ülkemizi kurarak Türkiye Cumhuriyeti'nin yüzüncü yılını kutlayabildiğimiz için teşekkür ederim canım Ata'm.

Rüzgar Zorlu

6-C

Sevgili Ata'm,

Mektubuma sana olan saygı, sevgi ve minnettarlığımı sunarak başlamak istiyorum. Vatanımızı düşmanlardan kurtarmak için senin ve silah arkadaşlarının vermiş olduğu mücadele ve yapmış olduğunuz fedakarlıklar için sonsuz teşekkürler. Bu güzel vatanda mutlu, huzurlu ve barış içinde yaşıyorsak bu sizin sayenizdedir.

Zeki ve ileri görüşlü olman sayesinde yapmış olduğun yenilikler erkek ve kadın fark etmeksizin birçok hak kazanmamızı sağladı. Bunlardan benim için en önemli olanı kız çocuklarının okumasına olanak sağlamandır. Senin sayende kız çocukları da okuyup istediği mesleği başarıyla yapabiliyor. Şimdi karşımda olsan sana sıkıca sarılıp seni ne kadar çok sevdiğimi söylemek ve teşekkür etmek isterdim. Her insanın bir kahramanı vardır. Ama sen Türk milletinin kahramanısın.

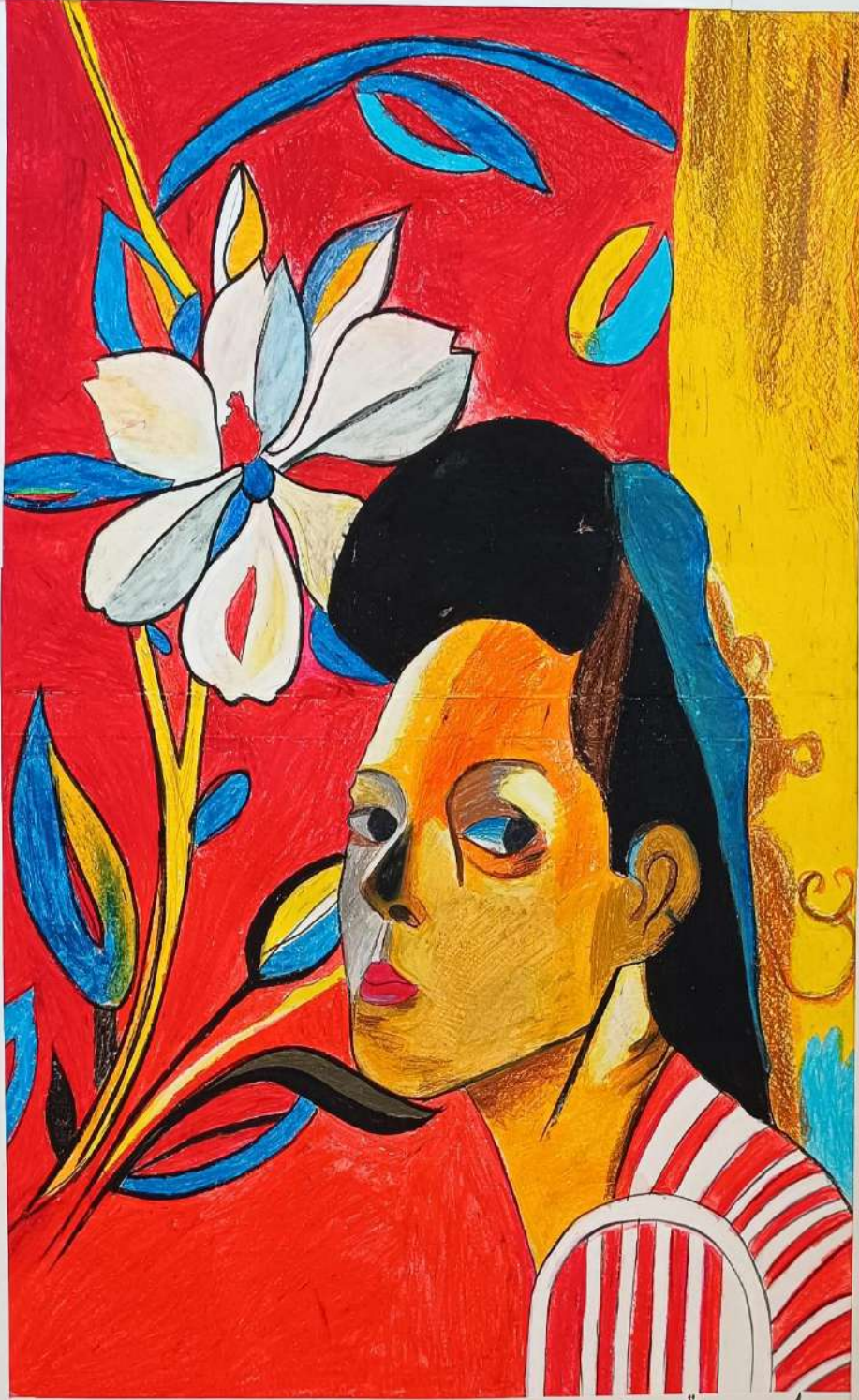
Bu yıl cumhuriyetimizin 100. yılını kutlayacağımız için çok heyecanlıyım ve geleceğe umutla bakıyorum. Cumhuriyeti bizlere emanet etmiş olman, beni çok gururlandırıyor. Bizler için yaptıklarını asla unutmayacağız. Sana layık olmak için bizlerde sorumluluğumuzu yerine getirip, çok okuyup, çok çalışacağız. Dileğim senin açtığın yolda yürümek vatanıma ve milletime layık bir birey olmaktır. Bizlere emanet ettiğin cumhuriyeti sonsuza dek yaşatacağımıza söz veriyorum. Seni çok seviyorum. Daima kalbimdesin.

"EGEMENLİK, KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETİNDİR."

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK.

Derin Tok

5-A

Ressam: Eren Eyüboğlu

8/D Öğrencileri

Sevgili Ata'm,

Bu yıl cumhuriyetin 100.yılını kutlayacağız. Çok heyecanlı ve gururluyuz. Cumhuriyeti sen kurdun ve bizlere emanet ettin.

Vatanımızın her yerinin işgal edildiğini, yokluk içinde insanların fedakârca vatanlarını savunduklarını, senin önderliğinde Türk milletinin işgalcileri vatanımızdan kovduğunu, bizler için ömrünü nasıl feda ettiğini okulda öğrendim. Cumhuriyetin ne kadar önemli olduğunu kavradım.

Cumhuriyet ile hayatımıza birçok yenilik geldi. Yeni harflerin kabul edilmesini, kadınlara seçme ve seçilme hakkının verilmesini, hak ve özgürlüklerimize kavuşmamızı sağladın. Bağımsız ve özgür yaşamayı öğrettin.

Sen biz çocuklara "23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı"nı armağan ettin. Sen sadece Türk milletinin değil, tüm dünyanın örnek aldığı bir lider oldun. Türkiye senin açtığın yolda geliyor. Yaptığın her şey için sana teşekkür etmek istiyorum. Hep kalbimde yaşayacaksın. Sen olmasaydın bugün bu mektubu yazamazdım.

Seni ve silah arkadaşlarını sevgi ve minnet ile anıyoruz.

Saygılarımla...

Ayza Şahin

5-A

Sevgili Atatürk,

Öncelikle için rahat olsun. Çünkü hâlâ bağımsız ve özgür bir ülkeyiz. Bizlere emanet ettiğin güzel ülkemize sahip çıkıyoruz. Elbette her şey mükemmel değil. Hâlâ ülkemizi işgal etmek isteyen devletler var. Fakat biz cumhuriyetimizi korumaya devam ediyoruz.

Yaptığın devrim ve inkılapları uygulamaya devam ediyoruz. Kız arkadaşlarımızla aynı okullara gidiyor, bütün Türkiye’de erkeklere ve kadınlara eşit davranıyoruz. Latin harflerini kullanmaya devam ediyoruz. İstedığımız ülkeye özgürce seyahat edebiliyoruz. Senin kurduğun eğitim sistemi sayesinde, birçok doktor, bilim insanı, mühendis, yazar, ressam, sporcu ve müzisyenimiz oldu. Tabii başarmamız gereken çok önemli işler var.

Daha önce tahmin ettiğin gibi gelecek uzayda Sevgili Ata’m. Şimdilik uzak gezegenlere ve galaksilere seyahat edemesek de uzaya gitme çabaları sayesinde iletişim alanında çok büyük gelişmeler oldu. Yörüngeye yerleştirilen uydular sayesinde artık dünyanın her köşesindeki insanlarla konuşabiliyor, internet adı verilen sistemle her türlü bilgiye anında ulaşabiliyoruz.

Bu konular bir yana seni çok özledim. Sen yokken hiçbir şey aynı değil. Tabii ki iyi gelişmeler de oldu. Fakat ülkemiz sen varken daha huzurlu, daha çalışkan ve daha akıllı bir ülkeydi. İşte bu yüzden seni çok özledim. Mezarına gittim, Anıtkabir’e. O sırada senin yeni nesillere verdiği görev aklıma geldi. Türkiye’nin bağımsızlığını ve cumhuriyeti ne olursa olsun korumamız. Senin için bu konuda rahat olsun. Çünkü biz bunu başarmak için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz. Biliyoruz, bu ülke kolay kolay elde edilmedi. İşte bu yüzden bağımsızlığımızı sonuna kadar koruyacağız. Cumhuriyeti bize armağan ettiğin için çok ama çok teşekkür ederim Ata’m.

Ne mutlu Türk’üm diyene!

Sevgi ve saygılarımla...

Yiğit Deniz Gökkaya

5-B

Ressam: Feri Eyüboğlu

8B Sınıfı
İğrençleri

Merhaba Sayın Mustafa Kemal Atatürk,

Size milletimizi düşmanın ezici kuvvetinden kurtardığınız için teşekkür ederim. Çanakkale Savaşı'ndaki başarılarınız gerçekten çok etkileyiciydi. Siz "Anafartalar Kahramanı"sınız. Bir albayken bunları nasıl yaptınız?

Yurdumuz işgal edilince siz halkın içindeki vatan sevgisini ortaya çıkarmayı başardınız. Bunları yalnızca inancı ve vatan sevgisi bu kadar büyük olanlar yapabilir. Halk büyük inanç duydu.

Bunun dışında yönetim biçiminiz çok hayran vericiydi. Mesela, kurduğunuz Türk Dil Kurumu. Latin harflerini kullanarak yepyeni bir dil kurdunuz. Yepyeni bir ülke kurdunuz. TÜRKİYE!

Her şeyi düzelttiniz. Tüm bunları yapmak istiyordunuz ve yaptınız. Çünkü çok kararlıydınız, inancınızla kazandınız. Özellikle en iyi başarılarınızdan olan Sakarya ve Başkomutanlık Savaşları ilham vericiydi. Sakarya Savaşı'nda Yunanistan'ın yenilmesi diğer ülkeleri korkuya boğdu ve geri çekilmelerine yol açtı. Başkomutanlık Meydan Muharebesi'nde Yunanistan'ın ikinci kez yenilmesiyle birlikte ülkemizden kaçıp denize döküldüler.

Tüm bu yaptıklarınız ile bana ilham oldunuz. Teşekkür ederim.

Kaya Keskin

5-B

Selam Ata'm,

Bu hayatta seni hiç görmediğim için sana olan duygularımı bu mektupta yazmaya çalıştım.

Her gün düşünürüm seni özleyen var mı yok mu diye? İçimden geçiririm mutlaka vardır diye ama bazı insanlar vardır ki tüm vücudunda o özlemi hisseder, o insanlardan biri de benim. Sana  zlemim her geçen gün artıyor, seni  zledike karşımda düşünüyorum. Senin en sevdiği yemeği yedikten sonra kahve itiğimizi, güzel sohbetler ettiğimizi düşünüyorum Ata'm.

Derdim olduğunda canım senin o güzel gülüşünü aklıma getiriyorum, o asil duruşunu, o güzel boncuk gözlerini izliyorum, o güzel gözlerin etkisinde kalıyorum ve uykuya dalıyorum.

Rüyamda seni ve güzel kızınla oyun oynadığımızı görüyorum. Çok eğleniyoruz. Bu güzel rüyadan sonra annem beni okul için uyandırıyor ve çok üzülüyorum. Annem ve babama kahvaltıda rüyamda ne gördüğümü anlatıyorum. Okulda sırama oturup saatin yanında duran sana bakıyorum. Öğretmenimiz derste bize seni anlatıyor Ata'm ben de p r dikkat dinliyorum. Eve geliyorum seni iziyorum ve odamın en keskin tarafına asıyorum Ata'm çünkü seni çok özledim.

Umarım bir gün görüşürüz Ata'm seviliyorsun.

G lce Yetilmezer

6-C

Sevgili Atatürk,

Bu mektubu sana yazıyorum çünkü sana bir türlü teşekkür edecek zamanı bulamadım. Milletin için savaşmışsın ve bu hiç kolay olmamış. Eğer sen olmasaydın şu anda sana bu mektubu yazamazdım. Seni tanımasam da seni çok özlediğimi belirtmek isterim. Bizi bu zor savaştan kurtardığın için sana teşekkür ederim.

Sen bu ülke için öyle çok fedakârlıklar yaptın ki anlat anlat bitiremem. Hiç uyumadın, ailene hiç vakit ayıramadın, dinlenemedin, hiç pes etmeden hep ama hep savaştın. Diğer tüm askerler de ailelerini bırakıp milleti için savaştı. Milleti için savaşan askerlerimizi de sonsuza kadar unutmayacağım.

Sen bize cumhuriyeti armağan ettin. Ayrıca, ilke ve inkılaplarınla bize bambaşka bir hayat kurdun. 57 yıllık ömrüne 11 savaş, 24 madalya, 7 nişan, 13 kitap, 1 ülke ve milyonlarca özgür insanı ve beni sığdıran büyük bir asker, siyaset ve devlet adamısın. Şu an dünyadaki tüm ülkeler sana saygı duyuyor. Bilim, sanat, spor dünyasına kattıklarına da değer biçilemez biliyorum.

Bu yıl cumhuriyetimizin 100. yılı sebebiyle daha da coşkuluyuz. Ayrıca gurur duyacağın bir başarıyı anlatmak istiyorum. Ülkemizin Millî Kadın Voleybol Takımı (filenin sultanları) hem dünya şampiyonu hem de ardından Avrupa şampiyonluğunu kazandı bir de bunların hepsini cumhuriyetimizin 100.yılında yaptılar. Ayrıca olimpiyatlar için biletimizi de aldık. Hatta Türkiye Millî Kadın Voleybol Takımı yani filenin sultanlarına bu müthiş başarısı nedeniyle "Atatürk'ün Kızları" diye hitap edildi. O kadar gururluyuz ki sana anlatamam. Keşke sen de olsaydın da bu gururu onlarla yaşasaydın.

Sevgili Ata'm, bundan sonraki hayatımda senin yolunda ilerleyeceğime, senin ilke ve inkılaplarına bağlı kalarak durmadan çalışacağıma, seni hiç unutmayacağıma söz veriyorum.

Esila İlay Bozbay

5-B

Ressam: Turgut Zaim

7B Sınıf Öğrencileri

CUMHURİYET

Yurdum işgal altında

Milletim yoksul ve çaresiz

Bir umut bekler uzaklardan

Beklenen haber geldi Samsun'dan

Çalıştık, çabaladık, savaştık

Vatan elden gitmesin diye

Bu bağımsızlığı sağlayalım diye

Bir olduk, birlik olduk seninle

Cumhuriyeti kurdun

Al bayrağımız dalgalandı göklerde

Bağımsızlığımızla birlikte

Cumhuriyeti kutladık seninle

İşte geldi o gün

100. yıl bugün

Haykırdık sevgimizi

Gurur duy bizimle

Berra Günel

8-A

DESTANDIR CUMHURİYET

Padişah düşmanla bir, yurdum işgal altında,
Düşmanın ayak izi silinmeliydi yurttta,
Samsun'da yakılmıştı ilk meşale bu yolda,
Başkumandan Atatürk milletle kalktı şaha.

Yoklukla kazanılan çok çetin bir savaştı,
Seymeni, zeybeği, efesi tozu dumana kattı,
Türk'e zincir vuracak haine mezar kazdı,
Atatürk milletiyle koca bir destan yazdı.

Cumhuriyet adıdır bu yüz yıllık destanın,
İlkesidir, ruhudur büyük önder Ata'nın,
Şehitlerin kanıyla bezenmiş al bayrağın,
Meclisten gökyüzüne sesidir cumhuriyet.

Bu millet yaşayamaz bundan sonra esaret,
Her karışı bu yurdun biz gençlere emanet,
Ata'm! Sen baş tacısın, eserin büyük servet,
İlelebet payidar kalacak cumhuriyet.

Semih Ege Canbeldek

8-B

Sevgili Ata'm,

Sen olmasaydın, bu vatan neşeli ve mutlu olmazdı. Senin sayende bu yerlere kavuştuk. Böyle bir vatan boşuna kazanılmadı. Samsun'a çıkıp başlatmış olduğun Kurtuluş Savaşı günlerinden cumhuriyetimizin kurulduğu günlere kadar ne çok zorluklar ve imkânsızlıklar içerisinde olduğunu öğrendim. Yolculukların, kongrelerin ve savaşların büyük mücadeleler içinde yapıldığını biliyorum. Keşke ben de o günlerde yanınızda olup sizlerle beraber mücadele edip destek verebilseydim.

En çok neye şaşıyorum biliyor musun Ata'm; sen nasıl bir dâhisin ki bunca inkılapları düşündün ve uyguladın mesela, şapka devrimi, yeni Türk alfabesi ve en önemlisi kadınlara seçme ve seçilme hakkı. Bizler de senin açtığın yolda gösterdiğin hedeflere varacağımıza inanıyoruz. Her zaman, attığım her adımda, yaptığım her işte sana ve silah arkadaşlarına minnettar kalacağım.

Arya Kaplan

5-A

Sevgili Atatürk,

Sana cumhuriyetin 100. yılında, en içten duygularımla bu mektubu yazıyor ve mektubumun en başında her şey için sana teşekkür ediyorum. Sen olmasaydın belki de bu mektubumu yazamıyor olabilirdim.

Sen yeni bir devir başlattın, tüm zorluklarla mücadele ettin ve Kurtuluş Savaşı'nı kazandın. Lozan Barış Antlaşması'nı imzaladın böylece tüm dünya Türkiye'nin bağımsız bir devlet olduğunu kabul etti.

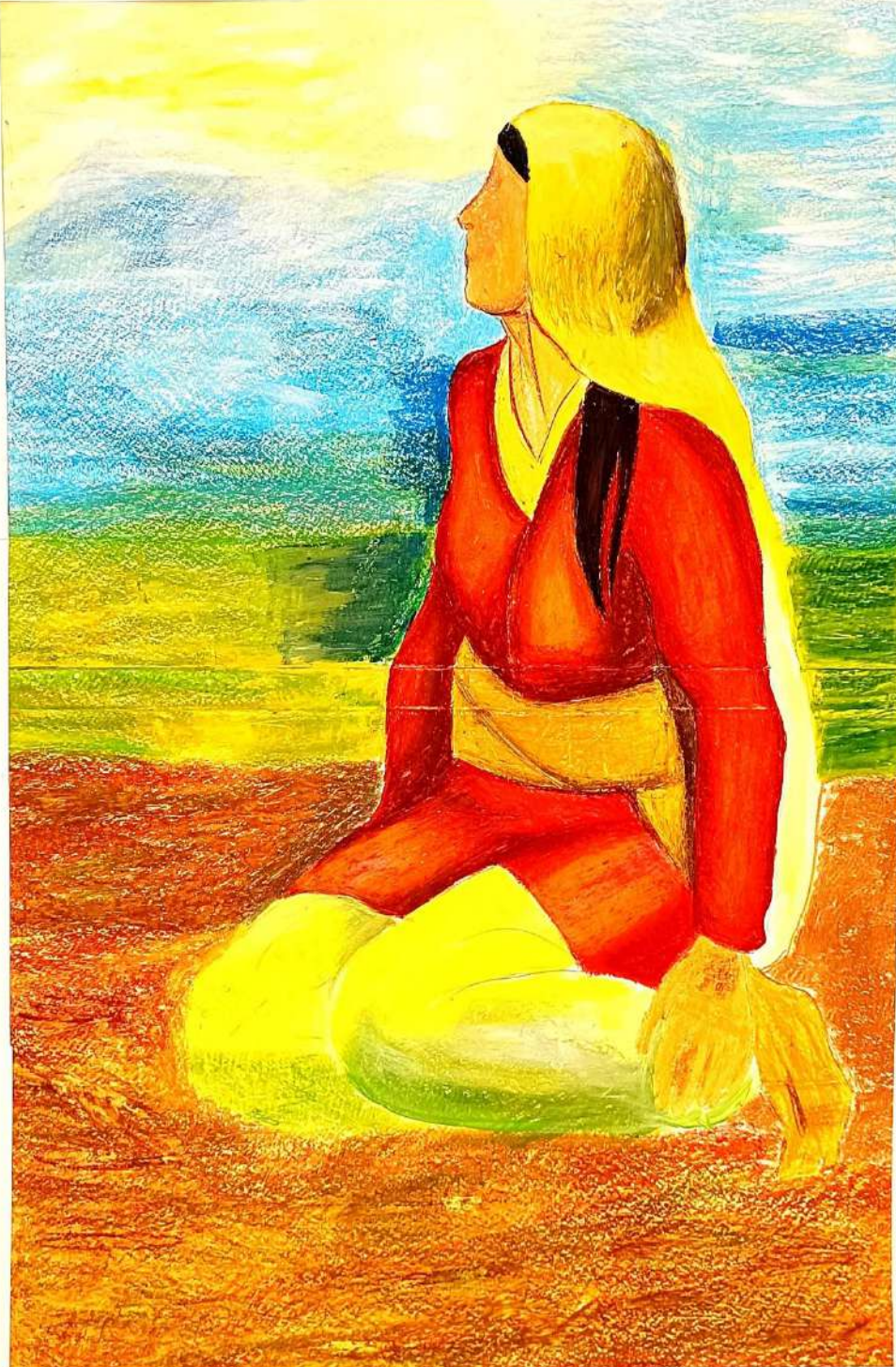
29 Ekim 1923'te cumhuriyeti kurdun. Sayende büyüyünce ülkemin kararlarını alan kişiyi seçebilir, seçilebilirim. Erkekler ile eşit haklara sahibim. Okula gidebiliyor, Arap alfabesi değil Latin alfabesini biliyorum. İstediğim yere özgürce seyahat edebiliyorum. Düşünce özgürlüğüne sahibim. Kısacası en iyi yönetim şekli ile yönetiliyorum.

Senin ilkelerini, getirdiğin yenilikleri asla unutmayacağım. Gösterdiğin yolda ilerlemeye devam edeceğime sana söz veriyorum. Yokluğunu hissediyorum ama dediğin gibi "Beni görmek demek yüzümü görmek demek değildir. Benim fikirlerimi benim duygularımı hissediyorsanız bu yeterlidir."

Sevgi, saygı ve özlemle ...

Ada Kanlıoğlu

5-A

Ressam: İbrahim Çallı

10/A-10/B
Resim Öğrencileri

Sevgili Atatürk,

Ata'm ben geleceğim için varını yoğunu verdiğin bir Türk genciyim. Senin bizim için yaptığın fedakârlıkları ailemden, öğretmenlerimden öğrendim. Canını hiçe sayarak katıldığın savaşlar, millî mücadelede insanüstü çabaların, tükenmiş bir Osmanlıdan Türkiye Cumhuriyeti'ni kurman ne kadar büyük bir komutan olduğunun kanıtıdır. Biz Türk gençleri ne kadar şanslıyız ki senin gibi bir kurtarıcımız oldu. Senin Kurtuluş Savaşı'nda gösterdiğin çabada yanında olmak çok isterdim. Keşke bir zaman makinesi icat etmiş olsam hemen 100 yıl öncesine giderdim. Senin mavi gözlerinle bana bakmanı, saçlarımı okşamayı çok isterdim. Benim öğretmenlerimden öğrendiklerimi bizzat yaşamak benim için çok büyük mutluluk olurdu.

Ata'm sen hep benim kalbimdesin. Senin adının geçtiği her yerde gururlanıyorum. Biz Türk gençleri olarak senin mirasına sahip çıkacağız. Sen asla ölmedin. Senin fikirlerin bizim geleceğimize hep ışık tutacaktır. Seni çok seviyorum nur içinde uyu.

Mina Kuntan

5-A

Sevgili Atatürk,

Benim adım Denizalp. 5.sınıfa gidiyorum, bir erkek kardeşim ve iki kedim var. Düzenli spor yapıyorum, genellikle futbol oynarım, çok iyi bir orta saha oyuncusuyum. Çok kitap okurum özellikle "Saftirik" serisini çok severim, tüm seriyi neredeyse 6 kere okudum. Ben mutlu ve özgür bir çocuğum. Peki ya neden?

Nedeni senin kararlılığın,azmin, yenilikçiliğin ve bu ülke için savaşmaktan vazgeçmemen. Tam yüz yıl önce cumhuriyeti ilan ettin, bitmiş bir Osmanlı Devleti'nden bağımsız bir ülke yarattın. Bize özel bir bayram verdin ve böylece tüm dünya çocukları ile beraber kutladığımız bir bayramımız oldu. Bize kolayca yazıp okuyabildiğimiz bir dil verdin. Sayende kadınlar özgür ve erkeklerle eşit. Ben geçen sene ilkokulda öğretmenime senin mi Büyük İskender'in mi yoksa Fatih Sultan Mehmet'in mi daha iyi bir lider olduğunu sormuştum. Öğretmenim de bana bunu araştırmamı söylemişti. Araştırmalarım sonucunda sen hariç diğerlerinin açgözlü bir şekilde bütün devletleri yok etmeye çalıştığını ama senin kendi elinde olanı savunduğunu gördüm. Diğer liderlerin çok düşman edindiği için bir süre sonra unutulduğunu ancak senin unutulmadan tüm gücünle kendi devletini savunan bir lider olduğunu gördüm. Böylece senin daha iyi ve akıllı bir lider olduğunu anladım.

Çok zor bir hayatın oldu. Keşke erken ölmeseydin seksen yaşına kadar yaşasaydın. O zaman bu ülkeyi daha güzel bir hâle getirebilirdin. Ama merak etme bize emanet ettiğin bu ülkeyi çok iyi koruyacağımıza ve daha iyi seviyelere getireceğimize söz veriyoruz.

Sevgiler...

Denizalp Çabuk

5-B

Ressam: İbrahim Çallı

10/C-10/D Resim
Öğrencileri

Sevgili Ata'm,

Öncelikle sana söylemek istediğim bir şey var "Seni çok seviyorum". Bu vatan topraklarını bize kazandırdığın için minnettarız. Keşke biz de seni görebilseydik ama olsun artık bolca hikâyelerini duyuyoruz. Ben sporu çok seviyorum eminim ki sen de çok seviyorsundur. Ben spor dallarından futbolu çok seviyorum acaba sen en çok hangi sporu dalını severdin? Seni çok ama çok seviyorum. Sürekli içimde bir ses böyle sesleniyor. Bu vatan toprakları kolay kazanılmamıştır. Keşke senin zamanında yaşıyor olsaydım. Biliyor musun her şey senin zamanından çok daha farklı, çok şey değişti. Arabalar, telefonlar, teknoloji, meslekler... Senin hakkında bilmek istediğim çok şey var. Mesela, savaşlarda hangi taktiği kullandığın? Biliyorum ki çok sayıda gazi ve şehidimiz oldu. Ama biliyor musun şimdi ülkemizde hiç savaş yok.

Canım Ata'm çocukları çok seviyormuşsun emin ol ki onlar da seni çok seviyorlar. Kazandığın birçok savaş var ama bu millet yeniden Kurtuluş Savaşı olsa yine vatan için canlarını verirler bu vatan asla yıkılmaz. Mesela Çanakkale Savaşı, galiba çok iyi bir plan yaptın ki az kişi olmamıza rağmen onları yendik. Ben İzmirliyim yine sen ve kahraman silah arkadaşların İzmir'de Yunanlılara çok iyi bir ders verdiniz.

Biraz da spor konuşalım mı canım Ata'm! Ben Fenerbahçeliyim ve futbolu seviyorum. İzmir'de ALTAY Futbol Spor Kulübünde çok iyi bir kaleciyim. Spordaki bazı dallarda senin sayende başarılar oldu. Okçuluk, atletizm, voleybol ve yüzme gibi birçok spor dalı. Biliyor musun ülkemizde çok iyi ok atan bir kişi var adı "Mete Gazoz" senin açtığın yolda ilerleyen genç abimiz "dünya şampiyonu oldu. Voleybolda "filenin sultanları" ilk dünya şampiyonu sonra da Avrupa şampiyonu oldular. Basketbolda ve futbolda da öyle.

Ben okulumu öğretmenlerimi, arkadaşlarımı çok seviyorum. Okulda kendimi çok güzel ve mutlu hissediyorum. Keşke sen de beni görebilseydin ama emin ol ki senin için bütün millet her zaman canını verir çünkü bizler seni çok seviyoruz ve sonsuza dek de kalbimizde olacaksın. İyi ki varsın Canım Ata'm! Emin ol ki her zaman her yerde biz seni düşünüyoruz; odada, arabada, işyerinde, okulda iyi ki hep varsın, herkes seni örnek alıyor. Biliyor musun

okulda arkadaşlarımla bazen seni düşünüyoruz ve sana her konuda hak veriyoruz. Her pazartesi ve her cuma okulumuzda İstiklal Marşı'mızı okuyoruz ve bir kez daha seni düşünüyoruz biliyorum ki sana Kurtuluş Savaşı'nda çok yardım eden kişi vardır ve senin ve onların sayesinde bu savaşları kazandık. Türk halkı asla yıkılmaz emin ol ki seni çok özleyeceğiz belki aynı cümleleri söylüyorum ama bunlar benim için önemli şeyler. Savaşlar, bağımsızlık, spor ve birçok şey daha ve belki benim bilmediğim daha da fazla şey vardır.

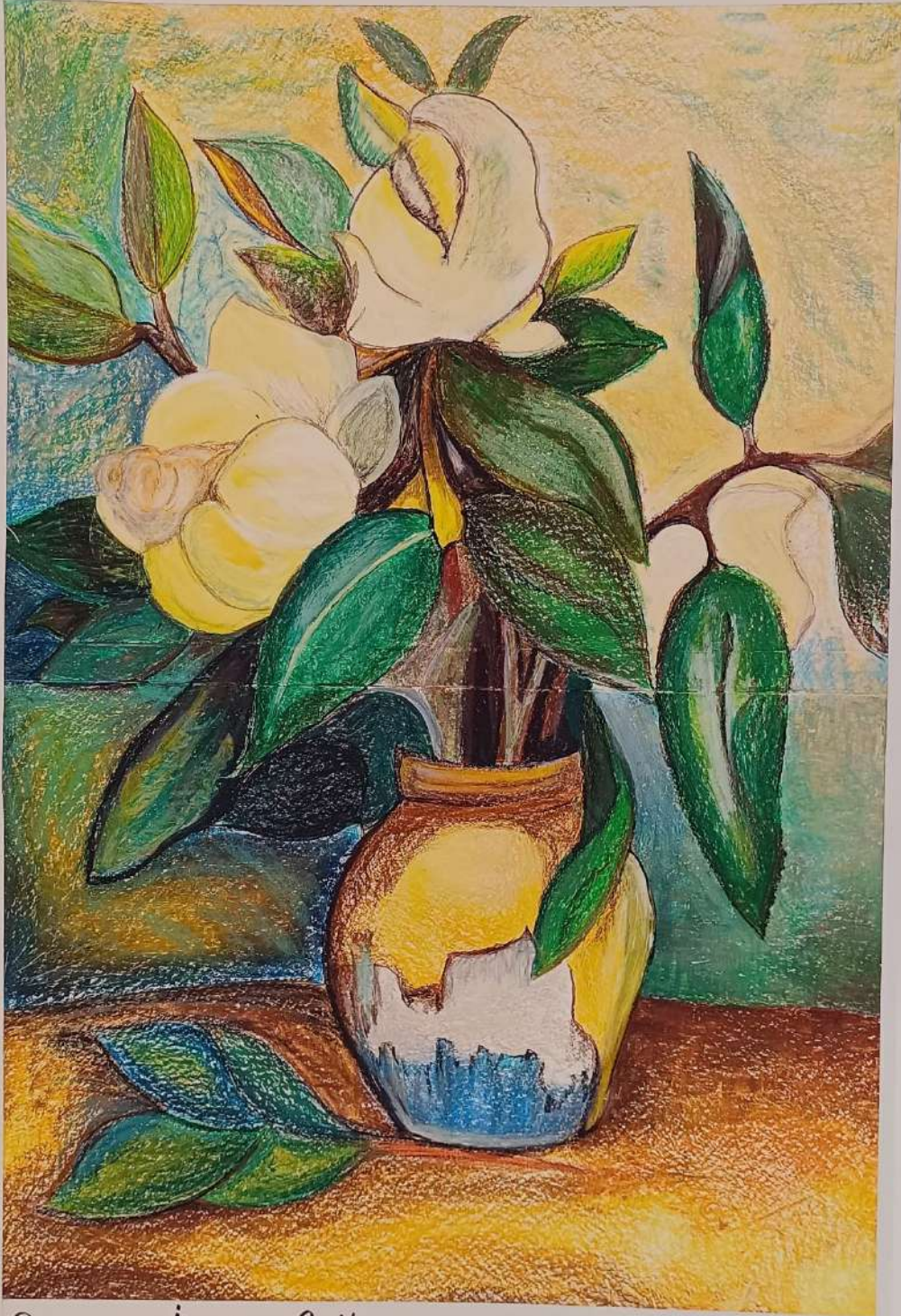
Canım Ata'm! Benim hayalim çok iyi öğrenci ve çok iyi bir sporcu olup derslerimde başarılı olmak. Aslında çok imkânsız bir hayal değil, biliyorum çünkü bunun arkasında çalışmak var ve ben de bunları çok iyi bir şekilde uygularsam hayallerime ulaşabilirim. Yani kısaca seni çok seviyorum. Senin çalışkanlığını ve liderlik sevgini kendime örnek alıyorum, "BEN SPORCUNUN ZEKİ ÇEVİK VE AYNI ZAMANDA AHLAKLISINI SEVERİM." sözünü aklımdan hiç çıkarmıyorum.

Mektubuma son verirken cumhuriyetimizin kurucusu canım ATATÜRK'ÜM seni çok seviyorum, diyorum. Sevgi ve saygıyla Canım Ata'm hoşça kal. İyi ki varsın! Sonsuza kadar!

Sevgilerle...

Hekimhan Demir Topçu

5-B

Ressam: İbrahim Çallı

10F Sınıfı
Öğrencileri

CUMHURİYET

Ayrıdır benim memleketimin coşkusu,
Sokakların buram buram cumhuriyet kokusu,
Altın ufukta dalgalanan al bayrağın dokusu,
Cumhuriyet ateşinin sonsuz tutkusu...

Seninle bağımsızlığa kavuştuk,
Koşar adım medeniyete ulaştık.
İşgalcilere karşı savaştık,
Kadın erkek hayatla barıştık.

Halk olmayı öğrendik yurttaşlıkla,
Karanlıktan çıktık aydınlanmayla,
Halk birleşti dayanışmayla,
Kadın erkek bir oldu laiklikle...

Cumhuriyet yol oldu, köprü oldu,
Uzaklar yakın oldu.
Cumhuriyet okul oldu, hastane oldu,
Anadolu'nun bayrağı oldu...

Sura Uçar

7-B

Ressam: İbrahim Çallı

10/C-10/D Resim
Öğrencileri

CUMHURİYET

Yirmi Dokuz Ekim'de Cumhuriyet kuruldu,
Ulusun özgür sesi tüm dünyaya duyuruldu,
Cumhuriyet bizlere armağandır Ata'dan
Egemenlik sesleri yükseldi Ankara'dan

Al bayrağım göklerde övünçle dalgalanır,
Cumhuriyet Bayramı hep kıvançla kutlanır,
Bayrağımız çekilmiştir göklere
Bir daha inmeyecektir asla yerlere

Kahraman Atatürk'ten armağandır bize
Her yıl daha coşkuyla kutlansın sevgiyle
Korumaya söz verdim yaşamım boyunca
Cumhuriyet var olacak dünya durdukça

Halkın egemenliği, eşitlik senin ilken
Demokrasinin özüsün sen
Çağdaş ülke için vazgeçilmezsin
Bize daima ışık olup yol gösteren.

Barış Gencer

8-D

Ressam: Nuri İyem

9c-9d Resim
Öğrencileri

100. YIL

Tam yüz yıl geçmiş aradan,
Atatürk'ün bize bu armağanından.
Dalgalarır şanlı bayrağımız yüz yıldır,
O da bizlere Atatürk'ten bir armağandır.

Bastığın bu toprağa,
Çok kan döküldü zamanında.
Atatürk ve silah arkadaşları tarafından,
Bu cennet vatan uğruna.

Hep kalplerde sen varsın; tüm Türkiye'de,
Düşünürüm senin için ölüm nedir diye.
Saygı, Minnet ve Özlemlerle,
Asırlar geçse bile.

Tarihe geçti bu ülke,
Yüz yıl önce 29 Ekim'de.
Atatürk ve silah arkadaşları sayesinde,
Dalgalarır ay yıldızlı bayrak göklerde.

Tam yüz yıl önce,
Olur bu topraklar ülke Atam sayesinde.
Şanlı Tarihimize eklenir bu olay,
Yüz yıl önce 29 Ekim'de.

Hep kalplerde sen varsın; tüm Türkiye'de,
Düşünürüm, senin için ölüm nedir diye.
Saygı, minnet ve özlemler,
Asırlar geçse bile.

Defne Taşbakan

7-B

Sevgili Atatürk,

Bugün, tarihe baktığımda, senin ölümünün üzerinden ne kadar fazla zaman geçtiğini fark ettim. 84 yıl öncesinden bugüne birçok şey değişti. Mesela senin bizlere armağan ettiğin bayramlar eskiden coşkuyla ve mutlulukla kutlanırken günümüzde basit törenler ile sadece kutlamak yapmak için kutlama yapılmaktadır. Keşke eskiden olduğu gibi statlarda, tüm okulların katılımı ile yapılan o eski törenler yapılırsa kim bilir ne kadar eğlenirdik.

23 Nisan'da, tüm çocuklar mutlu oluyor. Hepimiz o gün okullarımızda olan törenlere hazırlanıyoruz. Ata'm iyi ki bu bayramı biz çocuklara armağan ettin. Bil ki bu bayramı, her 23 Nisan'da en iyi şekilde kutlayacağız. İlk önce dilimize sahip çıkmalıyız. Çünkü bir ülkenin dili o ülkenin birliğini, beraberliğini oluşturan en önemli temel taşıdır. Ancak, bu ülkenin vatandaşları kendi dilini bile unutmuş durumda. "Fazladan" yerine "extra" kelimesi kullanılırken "koruma" yerine "bodyguard" kelimeleri artık dilimizde yaygınlaşmaktadır. O güzelim Türkçemizi katlettiler Ata'm. Çünkü sen bunun ne kadar önemli bir konu olduğunu anlayıp zamanında Türk Dil Kurumunu kurmuştun, ancak biz bu kuruma sahip çıkmayarak ülkemizdeki birlik ve beraberliğin kaybolmasına neden olduk.

Seninle tanışmayı, bu mektubu okuyacağını bilerek yazmak isterdim. Şu anda hayatta değilsin ancak bu millet için ölsen de kalbimizde yaşayacak olan birisin. Dilimiz, kültürlerimiz, bizi diğer toplumlardan ayıran özelliklerimiz ölmek üzere. Keşke gelip bize yeniden ülkenin varlığını hatırlatsan.

Ne güzel demiş Adolf Hitler "Atatürk, bir ülkenin kaybettiği kaynakları harekete geçirmenin ve yeniden canlandırmanın olanaklı olduğunu gösteren ilk kişiydi. Bu bakımdan Atatürk bir öğretmendi; Musolini onun ilk, ben ikinci öğrencisiydim." Ata'm sen gerçekten çoktan kaybedilmiş kaynakları yeniden canlandırabileceğine inanmıştın ki pes etmedin. Sen çok iyi bir lidere. Bir liderde olması gereken tüm özellikler sende var ki hiç pes etmedin ve imkânsız başardın. Yazdığın gençliğe hitabede de dediğin gibi, sen biz gençlere çok güvendin. Merak etme biz bize düşen sorumluluğun farkındayız ve sahip olduğumuz güç damarlarımızdaki asil kanda mevcuttur.

Deniz Atış

6-A

Ressam Nuri İyem

9C-9D Resim
Öğrencileri

CUMHURİYET

Yaşasın Cumhuriyet!

Atamızın bu cennet vatani bizlere emanet.

"Ya İstiklal Ya Ölüm!" dır bizdeki zihniyet,

Gel sen bu milletin özgürlüğü için ömrünü feda et.

Cumhuriyet özgürlüktür,

Fedakarlıktır, adalettir.

Cumhuriyet sevgidir,

Halkını seven Cumhuriyetçi.

Tam 100 yıl önce,

Adalet çanları çaldı bu ülkede

Tam 100 yıl önce

Cumhuriyetin adını öğrendi bu ülke

Sevgiyle

Gururla ve özlemlerle

Yaşasın Cumhuriyet,

Yaşasın Türkiye!

Duru Sivrikaya

7-B

Canım Ata'm,

Sen önce bizim ülkemizi düşmanlardan kurtardın, senin büyük askeri dehan olmasaydı şu an Türkiye Cumhuriyeti olmazdı. Ülkemizi düşmanlardan kurtardıktan sonra Cumhuriyeti kurup bize hediye ettin.

Çağdaş, laik, demokratik bir ülke olmanın yolunu açtın. Ulusumuza gösterdiğin yol ve yaptığın önderlik sayesinde ülkemizde kısa sürede fabrikalar, barajlar, bankalar açıldı, yollar yapıldı. Tarım, sanayide, eğitim, sağlık her alanda geliştik. Bütün bunlar da senin liderliğinde oldu.

Cumhuriyetimizin 10. Yılında yanımızdaydın. Keşke Cumhuriyetin 50. Yılı'nı da görebilseydin ve bize önderlik etmeye devam etseydin. Eminim ki o zaman ülkemiz şimdiki refah ve huzur seviyesinden çok ileri bir seviyede olurdu.

Bizim farklı farklı derslerimiz var, ilgilendiğimiz spor ve sanat dalları var. Bunları öğrenirken mutlaka o konu ile kurmuş olduğun bir kurum ya da okul olduğunu görüyorum. Bu konuda bize önderlik yapan konuşmaların olduğunu görüyorum ve çok şaşıyorum. Atam her konuya nasıl yetişti ve her şeyin doğrusunu nasıl bildi her konuda insanlara nasıl önderlik yaptı diye şaşıyorum.

Atam, sen çok uzun olmayan ömrüne öyle başarılar sığdırdın ki, artık vücut olarak aramızda olmasan da bizim düşüncelerimde bizim damarlarımızda akan kanda varsın. Hiç kimse seni oradan çıkartıp alamaz.

Tüm ömrünü bu millete adayan Atam, biz bu sıralarda oturup, geleceğimizle ilgili planlar yapabiliyorsak bunlar hep senin üstesinden geldiğin imkansızlıkların sonucudur. Ülkemizi kurtarıp, bize laik, demokratik bir ülke bıraktığın için sana çok teşekkür ediyorum. Senin bilim ile açtığın yolun takipçisi olacağım seni fikir ve idealleri hiç unutmayıp devam ettireceğim.

Ela Cerrahoğlu

6-B

Ressam: Nuri İyem

91A-9B Resim
Öğrencileri

CUMHURİYET

Çanakkale'de yedi düveli dize getirdi,
Sarı saçlı, mavi gözlü Bozkurt.
Anadolu'yu güneş gibi aydınlattı,
Sevr ve Mondros'u çöpe attı.
Milletinin karakteri olan bağımsızlığı
Cumhuriyet ile taçlandırdı.

Tekke ve zaviyeleri kapattı,
Kadını eşit birey yaptı.
Dini devlet işlerinden çıkardı,
Hür yaşayan bir halk yarattı.

Ve sen, Türk genci;
Ezelden beridir hür yaşadın hür yaşayacaksın
Bağımsızlığını ve sana armağan edilen cumhuriyeti
Sonsuza dek koruyacaksın

Atamızın yolundan ayrılmayalım,
Onun çizdiği yoldan sapmayalım,
Onun bize bıraktığı bu miraslar sonsuza dek yaşasın,
Türkiye ilelebet huzur ve barış içinde yaşasın.

Kağan Savran

8-D

Ressam: Nurullah Berk

6A Sınıfı Resim
Öğrencileri

YAŞLI ÇINAR: CUMHURİYET

Kahramanlar kan döktü,
Özgürlük uğruna.
Cefalar çekildi yine de vazgeçilmedi,
Cumhuriyet uğruna.

Kahramanlar gözyaşı döktü,
Özgürlük yolunda
Ancak cesaret ve inanç hiç bitmedi
Cumhuriyet yolunda.

Türkiye'nin kalbi atıyor,
100 yıldır.
Cumhuriyet yaşıyor,
Bir asırdır.

İçimizde vatan sevgisi,
Adımlarını izliyoruz.
100. yılımızı
Coşkuyla kutluyoruz.

Rüya Candan

8-D

ALİYE

Ağlayan kadınlar Aliye'yi korkutmaya başlatmıştı. Kimsesiz kalan onlar değildi, hiçbiri oğlunu kaybetmemişti, yılanın soktuğu kişi de aralarından biri değildi. Babasının anlattıklarına göre ölmek bu denli ağlanacak kadar kötü bir şey değildi. Annesi Aliye'yi doğururken vücudu dayanmamış, köy ebesi ne yapılacağını bilememişti. Böylelikle annesi çok daha güzel bir dünyaya gitmişti ve her gün Aliye'yi izleyip onu korumaya başlamıştı. Babası annesinin orada hep mutlu olduğunu söylemişti. Tarlada babasını sokan yılan da babasını o dünyaya göndermişti. Babası da artık annesiyle birlikte mutlu olabilecekti. Belki biraz özleyecekti babasını ama babası onu hep görecekti, hep onun yanında olacaktı. Güvendeydi, ağlamasına gerek yoktu. Babasının her zaman öğütlediği gibi cesur olacaktı.

Babasıyla dedesinin arası hiçbir zaman iyi olmamıştı. Babası Harf Devrimi'nden sonra okuma yazma seferberliğinde okuma yazmayı öğrenmişti sonrasında da okumayı hiç bırakmamıştı. Dedesi, babasının okuduğu kitapları hiç sevmezdi. Sık sık kavga ederlerdi bu konuda. Dedesi, Aliye'nin bilmediği bir nedenden dolayı her zaman sinirliydi. Kahvaltıya mutsuz gelir, uyuyana kadar söylenirdi. Babasının ölmesine de sinirlenmişti. Avluda birilerine bağırıldığını duyabiliyordu Aliye. Tam olarak anlamadı başta ne söylediğini, kulağı biraz alışınca birkaç cümle seçebildi dedesinin bağırışından: "Biraz daha büyük olsa evlendirirdik. Okuyup da ne olacak? Yetimhaneye veririz." Nasıl söyleyebilirdi böyle bir şeyi? Babası kesinkes okutacaktı Aliye'yi. İlçeye gönderecekti onu, Köy Enstitüsünde okuyacaktı. Dedesi gibi eğitimsiz kalmayacaktı o, babasını ve yurdunu gururlandıracaktı. Öğretmen olacaktı, çocuklara okuma yazma öğretecekti, kimsenin dedesi gibi eğitimsiz olmasına izin vermeyecekti. Babası sık sık anlatırdı ona okumanın ne kadar güzel olduğunu. Kendisi eğitimsiz olursa insanlara bunun ne kadar kötü bir şey olduğunu nasıl öğretebilirdi? Babası çok kızardı Aliye okumazsa.

Aliye sabah uyandığında hava yeni aydınlanıyordu. Saat çok erkendi, dedesi henüz uyanmamıştı. Akşam dedesinin konuşmalarını biraz daha dinlemiş ancak kısa süre sonra uykuya teslim olmuştu. Dedesi bugün verecekti Aliye'yi yetimhaneye. Ama Aliye buna izin vermemeye kararlıydı. Mutfağa gidip tezgâhta gördüğü yarısı yenmiş ekmeği aldı ve sessizce evden çıktı. Babasıyla daha önce bir kez gidip gezmişti Enstitüyü, biliyordu okulun

nerede olduğunu. Saatlerce yürüdü. Ayakları acımaya başlamıştı, susamıştı, ekmeği de bitmişti. Ama pes edemezdi. Yolun kenarında tanıdığı meyvelerden yedi, dereden su içti. Enstitüye vardığında gerçekten çok yorulmuştu. Ayakkabıları yırtılmıştı; çalılar ellerini yırtmış, her yeri yara olmuştu. Kapıdaki bekçinin yanına gitti. Uzun yoldan geldiğini, müdürü görmek istediğini söyledi. Bekçi, toz toprak içinde kalmış bu zavallı kıza acıdı, elinden tuttu götürdü onu müdüre. Müdür Aliye'yi görünce hemen bekçiye ona biraz su ve yemek vermesini söyledi. Bekçi odadan çıkınca Aliye müdüre anlattı annesiyle babasının uzaklara gittiğini, okuması gerektiğini, dedesinin onu yetimhaneye vereceği. Müdür anlattıklarını dinledi ve ona dedesinin izni olmadan okula giremeyeceğini açıkladı. "Bugün sana yatakhane bir yatak verelim, burada kal. Sabah olunca dedenle konuşmaya gideriz." dedi müdür. Nöbetçi öğretmen geldi ve Aliye'yi yatakhaneye götürdü, yatacağı yatağı gösterdi. Aliye hemen uykuya daldı. Gece olunca gelen kızların sesi onu uyandırmadı. Sabah onu bir öğretmen uyandırdı. Elini yüzünü yıkadı, köyüne gitmek üzere müdürle bir at arabasına bindiler. Köye vardıklarında Aliye yolu tarif etti ve dedesinin yanına gittiler. Müdür, dedesine Aliye'nin okumak istediğini ve bunun için onun kimliğine ihtiyaçları olduğunu açıkladı.

"Bende okula verecek para yok." dedi dedesi.

"Devlet okutacak Aliye'yi. Okulun yatakhanesinde yatacak, yemekhanede yiyecek yemeğini. Formayı da okul verecek." diye açıkladı müdür. Dedesi başka bir şey sormadı, kalktı ve sandıktan Aliye'nin kimliğini almak için yatak odasına gitti. Müdür kimliği aldı, Aliye'nin dedesine teşekkür etti ve kapıya yöneldi. Aliye de müdürün peşinden gitti. Dönüp dedesine baktı ama yaşlı adam ona sırtını dönmüştü bile. Dedesi de onu bırakmıştı ama artık kimsesiz değildi Aliye. Onu kollayacak koca bir "Cumhuriyet" vardı.

Zeynep İlay Topçu

11-D

Sevgili Ata'm,

Öncelikle çok büyük bir sevgi ve en içten duygularım ile sana ve bıraktığın eserlere bağlı bir genç olarak seni saygıyla anıyorum.

Seninle ilk olarak 1 yaşında iken annemin bana gösterdiği resimlerinle tanışmışım. Ben hatırlamasam da o günleri, adını ve yüzünü aklıma kazımışım. İlkokula başladığım zaman seni gerçek anlamda tanımaya başlamıştım. Öğretmenimizle 1. sınıfta 23 Nisan Bayramı'na hazırladığımız "Atatürk Nerede" isimli oratoryoda görev almıştım. Artık biraz daha tanıyordum seni. Annem 7 yaşında beni Anıtkabir'e getirdi, senin yanına gelmiştim. Orada en çok etkilendiğim yer Kütüphane olmuştu. Çok ilginçti, okuduğun kitapların sayısı çok fazlaydı. Orada birkaç kitabı açmışlardı masanın üstünde ve bazıları yabancı dilde yazılı kitaplardı. O kitaplardan bazılarında belli bölümlerin altını çizdiğini ve kenarına notlar aldığını görmüştüm. Yabancı dilde yazılı kitapların yanına alınan notlarda aynı dilde yazılmıştı. O zaman sormuştum yanımdakilere Atatürk kaç dil biliyordu diye. Bir de o kadar savaş sırasında o kitapları ne zaman okumuştun? Daha sonra 4. sınıfta 18 Mart Çanakkale Zaferi'ni anlatmıştım sunucu olarak. Daha bilinçliydim. Sunuculuğunu yaparken Çanakkale de yaşananları daha iyi anlamış ve seni daha da çok tanımıştım.

Şimdi 6. sınıf öğrencisiyim. Kurtuluş Savaşı ve sonrasını öğreneceğim, kim bilir daha ne kadar şaşırıp ne kadar hayran kalacağım sana. Bugün Cumhuriyet ile öğrenip okuluma gidiyorsam bu senin ve o gün bizler için savaşan tüm askerlerin sayesinde. Ben aldığım eğitimi, özgür yaşamayı, ileriye doğru bakmayı sana ve askerlerimize borçluyum. Ve ömrüm boyunca bize bırakmış olduğun "Cumhuriyet" ten, İlkelerinden ayrılmayacağıma söz veriyorum.

Atam sana her şey için minnettarım. Sonsuz teşekkürler...

Duru Dilek

6-D

"CUMHURİYET BİLHASSA KİMSESİZLERİN KİMSESİDİR"

Cumhuriyet! Bu sözcük, içine geçmişi ve bugünü sığdırmış olan, bir zamanlar kazanılmış zaferin ve o zafer uğruna dökülen kanların, yani bir savaş ve devrimin günümüze yansımasıdır.

Cumhuriyet nedir diye sorulduğunda çoğu kişinin aklına gelecek olan cevap ortaktır: Bir yönetim şekli. Bu cevabı biraz daha açmak gerekirse cumhuriyet, milletin egemenliğini kendi elinde tuttuğu ve bunu belirli zamanlar içerisinde seçtiği devlet adamları aracılığıyla kullandığı bir devlet biçimi, halk yönetimidir. Cumhuriyetin bu tanımı elbette ki doğrudur. Ancak tarih boyunca birçok isim cumhuriyet kavramı üzerinde farklı yorumlar yapmıştır. Örneğin Mustafa Kemal Atatürk, "Cumhuriyet bilhassa kimsesizlerin kimsesidir." demiştir.

Kimsesizlerin kimsesi olmayı amaçlayan cumhuriyeti kalıplaşmış tanımlamalarla sınırlandırmak ne kadar doğrudur?

Atatürk'ün bu sözü aslında içinde bir sürü anlamı barındırır. Cumhuriyetin kalıplaşmış ve basit tanımlamalarının dışına çıkarak nasıl olması gerektiğini insana gösterir. Ayrıca, insanın özgürlüğü tatması için bir araçtır. Özgürlük ise eşitlikle mümkündür. İşte bu yüzden bu sözün temelinde eşitliğin yattığını düşünüyorum. Cumhuriyetin hâkim olduğu her toplumda herkes eşittir. Bağımsızlığın ve eşitliğin olmadığı yerde ve devletin güce odaklandığı bir yönetimde toplumun adaletsizliklerle karşılaşması kaçınılmazdır. Adaletsizliğin olduğu bir millette ise insan haklarının korunması ve bağımsızlık düşünülemez. Bu da cumhuriyetin kimsesizlerin kimsesi olmadığını gösterir. Bu nedenden dolayı temelinde eşitliği barındıran bu sözün aynı zamanda adalete ve hukuka da dayandığını söyleyebiliriz. Dolayısıyla cumhuriyet, bir devletin dayanağı olarak yalnızca gücü seçmemektir. Yapan kim olursa olsun zulme, adaletsizliğe, şiddete ve baskıya karşı çıkmaktır. Bu yüzden bir devlet, gücü seçmek yerine adaleti, hakkı, hukuku dayanağı olarak alırsa cumhuriyet kimsesizlerin kimsesi olabilir.

Aynı zamanda bu söz barışa önem verir, dünyada barışı savunur. Çünkü barışın olmadığı bir yerde milletin özgürlüğü kısıtlanır ve haksızlıklar başlar. İnsanların arasındaki eşitlik

bozulur. Böyle bir ortamda cumhuriyet hüküm süremez. Toplumu hakkın, bağımsızlığın ve eşitliğin olmadığı bir ortamda, amacının dışına çıkarak kimsesiz bırakır.

Kimsesizin kimsesi olmak demek, toplumdaki dezavantajlı insanlara -engelliler, kimsesiz çocuklar veya ailesi olmayan yaşlılar gibi- sahip çıkmak, onları koruma altına almak demektir. Ayrıca, yurttaşın alın terine önem vermek, barınmasında, beslenmesinde ve sağlığında sorun yaşamaması için çaba göstermektir. Bu şartlar karşılandığı sürece her birey eşit haklara ve imkanlara sahip olacağı için toplumlarda kimsesizlik çekecek insanlar bulunamaz.

Öte yandan Atatürk'ün bu sözü devletlerin yönetim şeklini ilgilendirdiği kadar insanların arasındaki ilişkileri de ilgilendirir. Cumhuriyet, içinde sosyal dayanışmayı da barındırır. Bu yüzden bir devletin toplumuna sahip çıktığı kadar o toplumun insanları da birbirine sahip çıkmalı ve birbirine yardım etmekten çekinmemelidir ki bu sözün etkisi gözlemlenebilsin. Bu durumda da sivil toplum kuruluşlarının varlığı önemini göstermektedir. Çünkü yardımlaşmanın olmadığı ve insanların arasında bağ bulunmayan bir toplum, cumhuriyeti tam anlamıyla yaşama şansı bulamaz ve bu söze ters düşer.

Sonuç olarak Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün "Cumhuriyet bilhassa kimsesizlerin kimsesidir." sözü, yönetim şekli cumhuriyet olan koca bir milleti ve o milletin sahip olması gereken değerleri içinde taşır. Cumhuriyetin adalete, hakka, hukuka, bağımsızlığa ve dayanışmaya olan bağlılığının önemini vurgular ve milleti kimsesizlerin kimsesi olmaya yönlendirir.

İlkay Sökal

11-C

EKİM

Rutubetli sert tahta, yağmur kokusu ve asfalta düşen damlaların sessiz şıpırtıları... Sonbaharın en iç karartıcı zamanları geldi çattı. Ekim. Korkulu rüyam. Hem hava soğuk hem insanlar. Ah hele bir de şu dizlerim isyan etmese. Sanki ben çok seviyorum yağmuru, Allah Allah! Kafamda kürkü ıslak, titriyor bir şeyler. Zeytindir kesin, hınzır. Saçlarım ıpslak olmuş onun yüzünden. Mayısın sıcak esintilerinde kıpırdaşan çimenler gibi titreşiyoruz ancak ne mayıstan haber var ne de o sıcak yaz kokusundan...

Yüzüme yağıyor sanki yağmur. Hay Allah, yine mi çürüdü şu çatı! Tam da tepemden akıyor sanki inadına yapıyor gibi. Elimi şöyle bir savuruyorum da anca öyle fark ediyorum, akşam pencereyi açık bırakmışım. Kalkmaya yelteniyorum birkaç kere ama ne çare! Dizler pert! Dördüncü, beşinci savurmamdan sonra kalkiverdim kendime alışmaya zaman vermeden. Islak saçlarım, daha da ıslak yastığa yapışmış. Ah ekim, ah!

Kim bu kedi? Zeytin değil, olamaz. Zeytin'e benzemiyor bile, bir kere çirkin bu. Pisletmiş bir de yastığımı, kokuyor. Git, git! Bir sen eksiksin sanki. Yüzünün beyazı siyah, siyahı kahverengi gibi olmuş topraktan, çamurdan bir de yastığıma sürüyor. Hem yastığım pis hem kedim yok. Hepsi ekimin suçu. Evet bu o olmalı. Ekim, bu kedi.

Şöyle bir silkeliyorum saçımı, ıslak köpek kokusu doluyor boş eve. Kedi irkilip kaçıyor, kıvrılıyor bir kenara. Ekimin kendisi gibi inatçı o da gitmiyor, reddediyor gitmeyi. İstemiyorum seni burada anlasana kedi! Bas git! Nereden geldiysen kimlerin yastıklarını, yataklarını, saçlarını pisletiyorduysan o acınası kürkünle dön onlara, onları ıslat. Pantolonumu giyiyorum sonra, dün giydiğimin aynısı. Yarın da onu giyeceğim. Ertesi gün de. Kimin umurunda? Havada kin kokusu var. Hava fenalık kokuyor. Kime ne benim üstüm terden yağmurdan batıyorsa? Ya ter kokacağım, ya ekim. En azından ter olsun.

Ev sıkıyor beni. Gideceğim buralardan. Alacağım ceketimi, alacağım elime bir lokma simidimi, gideceğim kapıyı çarpıp. Ne çarpması, ardına kadar açık bırakacağım. Açık bırakacağım ki çekip gitsin ekim. Evim ev değil. Evim onun. Yaşayamam buralarda. Kimsesiz olacağım. Olsun, ekimsiz olsun her şeye varım. Giyiyorum yeni pabuçlarımı, tut tutabilirsen. Koptuğum gibi atıyorum kendimi sokağa. Ekim benim evimi çaldı, ben onunkine misafir oldum. Tepede güneş bulutların arasından parlıyor, o da kovmak istiyor sanki ekimi.

Dikeliyorum orada sonra öylece. Güneşle göz göze. Gözlerim yanıyor ama güneş kurutuyor yaşlarımı. Yanıyorum. Yanıyorum sanki fırtınanın içinde. Güneşe çıkmak istiyorum. Ekimde güneş olmak istiyorum. Bir ses geliyor uzaklardan, gürül gürül. Umut dolu, ekimde umut olur mu?

"Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;"

Al sancağım, parlıyor bulutların arasından.

"Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak."

Yağmura meydan okuyor sanki parlak, pasparlak ateşiyle.

"O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;"

Parlak, berrak bir ses, güneşten de daha parlak.

"O benimdir, o benim milletimindir ancak."

Nereye gidiyor güneş? Hani parıltısı, hani ihtişamı? Gitme, yalvarırım gitme. Bırakma bizi o soğuk canavarın ellerine.

"Çatma, kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl!"

Kızma, hadi kızma. Umudum, terk etme beni! N'olursun! Yağmur hızlanıyor, güneş tamamen yok oldu. Tepeden bulutlar bakıyor ağlayarak aşağı. Geç fark ediyorum, ağlıyorum ben de. Bir oluyor yaşlarımız, akıyor yüzümden ve karışıyor toprağa. Aktıkça kararıyor toprak, sanki içinde bir şeyler gizliyor gibi. Büyüyor gibi her damlayla, gebe bir kadın misali. Ekim olmasa güller olurdu bu bahçede, çiçekler sarardı her yeri. Rüzgarlarda, yaz yağmurlarında şarkılarını söylerler, iyice yerlerini belli ederlerdi. Şimdi ise sadece kara toprak ve yağmur. Ancak o mısralar gübre gibi sanki toprağa da. Ekim gülleri görüyorum birikintilerde adeta.

"Kahraman ırkıma bir gül... Ne bu şiddet bu celâl?"

Yağmur tenime işliyor sanki işledikçe bir oluyoruz. İçimdeki ateşi suluyor, söndürüyor her damla. Güneşim yok oluyor. Ve yeni bir umut doğuyor, daha gerçek, daha güvenilir.

"Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helal."

İnancım da sanki yağmurun suyu gibi gözyaşlarımla karışıp akıyor toprağın içine, artık hissetmiyorum. Kimsesiz değil miyim yoksa? Yoksa inandığım gerçek, gerçek değil miydi? Güneş masum değil. Güneş dost değil. Yaşlarımı kurutan güneş değil, silen yağmur gerçek arkadaş.

"Hakkıdır"

Hakkıdır güneşin kandırmak, tek bildiği odur çünkü. Ancak yanlış anlaşılan güneş değildir. Ekimdir; yağmura, güneşe ve kimsesi olmayanların kimsesi olanlara koruyuculuk yapan ve zaman zaman bilhassa kimsesi olmayanların kimsesi olan.

"Hakkıdır"

Hakkıdır toprağın kararmak, öyle yaratılmıştır çünkü.

"Hakkıdır"

Hakkıdır kedinin kokmak eğer kimsesiz, korunaksız yakalandıysa yağmura. Fakat ben yağmurda kaldıkça ekim içime işliyor. Hakkım sanırdım güneşi, yazı, mayısı. Güzel kedi, güzelim Ekim...

"Hakkıdır"

Ve hakkı mıdır yağmurun sessizlik? Nefreti, yanlış, güneşin hatasının ceremesini çekmek, kimsesizin kimsesi olmak? Günlerden 29 Ekim. Saat sabah dokuz. Yağmur yağıyor. Yan mahalledeki okulun bağıra bağıra söylediği son mısraya eşlik ediyorum tüm varlığımla. Ve hissediyorum. Tıpkı yağmurun toprağın kimsesi olduğu gibi, cumhuriyet benimdir, benimdir ancak.

Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklal!

Efsa Tirtom

11-C

YAŞASIN CUMHURİYET

Çok sevdiğim Atatürk; şu an yaşamımızı güzelleştiren, anlamlandıran her şey senin sayende. Cumhuriyetin ilanıyla birlikte bundan tam 100 yıl önce bile yaptığın yenilikler, bize kazandırdığın haklar ne kadar ileri görüşlü olduğunu ve bizlere verdiğin önemi, sevgiyi gösteriyor.

Cumhuriyet döneminde yaşayan bir çocuk olarak kendimi çok şanslı hissediyorum. Modern ve bilime önem veren okullarda okumak, eğitim, sağlık gibi hakların herkese tanınması ve bizi yönetecek olanları seçme hakkımızın olması yaptığın yeniliklerin en önemli olanlarından. Geleceğimizin aydınlık olabilmesi için verdiğin savaşlar ve sonunda kurulan Türkiye Cumhuriyeti için çok teşekkürler. Sonsuza kadar sana ve yanında olan arkadaşlarına minnettar olacağım.

Senin gösterdiğin hedefler ve uyarılar doğrultusunda ilerleyeceğim ve bunları gelecek nesillere aktarmak için elimden geleni yapacağım. Senin de dediğin gibi **"TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLELEBET PAYIDAR KALACAKTIR"**.

Tuna Yedekkesici

6-D

Sevgili Ata'm,

Sana bu mektubu Cumhuriyetin 100. yılını kutladığımız için yazmak istedim. Benim adım Toprak ve on yaşımdayım. Doğduğum günden beri ailemde, çevremde ve gittiğim tüm okullarda seni öğrenerek ve tanıyarak büyüdüm. Hatta anneannem ve dedemin evinin duvarın da bir tabak asılı. O tabakta senin resmin var. Oyun oynarken hep senin resmine bakardım. Seni çok seviyorum çünkü senin sayende artık padişahlıkla yönetilmiyoruz. Kurtuluş Savaşı çok zordu. Ama seni seven ve sana inanan ve özgür olmak isteyen herkes seni dinledi. Cumhuriyeti kurdun ve onu bize yani gençlere armağan ettin. Senin sayende bu okullarda okuyoruz. Şimdi yanıma gelsen sevincimden sana sarılırdım. Sana söz veriyorum Cumhuriyeti sonsuza dek koruyacağız. Senin gibi spor yapmaya önem vereceğiz. Çünkü sen "Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur." demiştin. Çok çalışacağız başarılı ülkeler gibi başarılı olacağız seni ve yaptıklarını asla unutmayacağız. Bizden küçüklere yeni doğan bebeklere öğreteceğiz. Cumhuriyetin 100. yılının geldiğine inanamıyorum. Bu yıl çok büyük bir kutlama yapmalıyız. Bu yıl çok önemli bir yıl ve okulumuzun her yerini bayraklarla süsleyeceğiz. Biz zaten her bayram evde bayrağımızı asıyoruz. Cumhuriyetin 100. yılında bizi görüyorsan seni gururlandıracağız. Cumhuriyetimizin 200. yılını da kutlayacağız. Bunun için durmadan hep çalışacağız, senin düşüncelerinin takipçisi olacağız. Her zaman bilim en iyi seçenektir o bize yol gösterecektir ve başka bir şeye bakmamıza gerek yok. Umarım bu mektubu görürsün ve cevap yazamasan da her zaman bana destek olduğunu biliyorum. Benim içimdeki tek güçsün. Küçükken seninle ilgili bir kitap okumuştum. Kitabın adı "Atatürk ve Çocuk Sevgisi"ydi. Sen çocuklara hep güvendin ve hep çok sevdin biz de seni çok seviyoruz keşke ben de seni görebilseydim. Umarım sana olan sevgimizi ve hayranlığımızı biliyorsundur. Güzel ülkemizde özgürce yaşamamızı sağladığın için çok teşekkür ederiz.

Toprak Altay

5-D

Değerli Ata'm,

Bu yıl Cumhuriyet'imizin 100. yılı. Her Cumhuriyet Bayramı'nda olduğu gibi bu yıl da sizi kalbimizde hissederek, bayramımızı yine coşkuyla kutlayacağız. Cumhuriyet Bayramı denildiğinde aklıma hep siz ve sizin önderliğinizde vatan mücadelesi veren kahramanlar geliyor. Düşmanlar yurdumuzu işgal ederken, siz ve silah arkadaşlarınız hiçbir zaman pes etmediniz. Türk milleti için canınızı ortaya koyarak savaştınız ve yurdu düşmanlardan temizlediniz. Sizin sayenizde ülkemiz düşmanlardan kurtuldu ve bağımsızlığına kavuştu. Türkiye Cumhuriyeti bize bıraktığınız en değerli mirastır. Size olan sevgi ve saygımı kelimelerle anlatmak yetersiz gibi hissetsem de bize emanet ettiğiniz Türkiye Cumhuriyeti için size sonsuz teşekkür ederim.

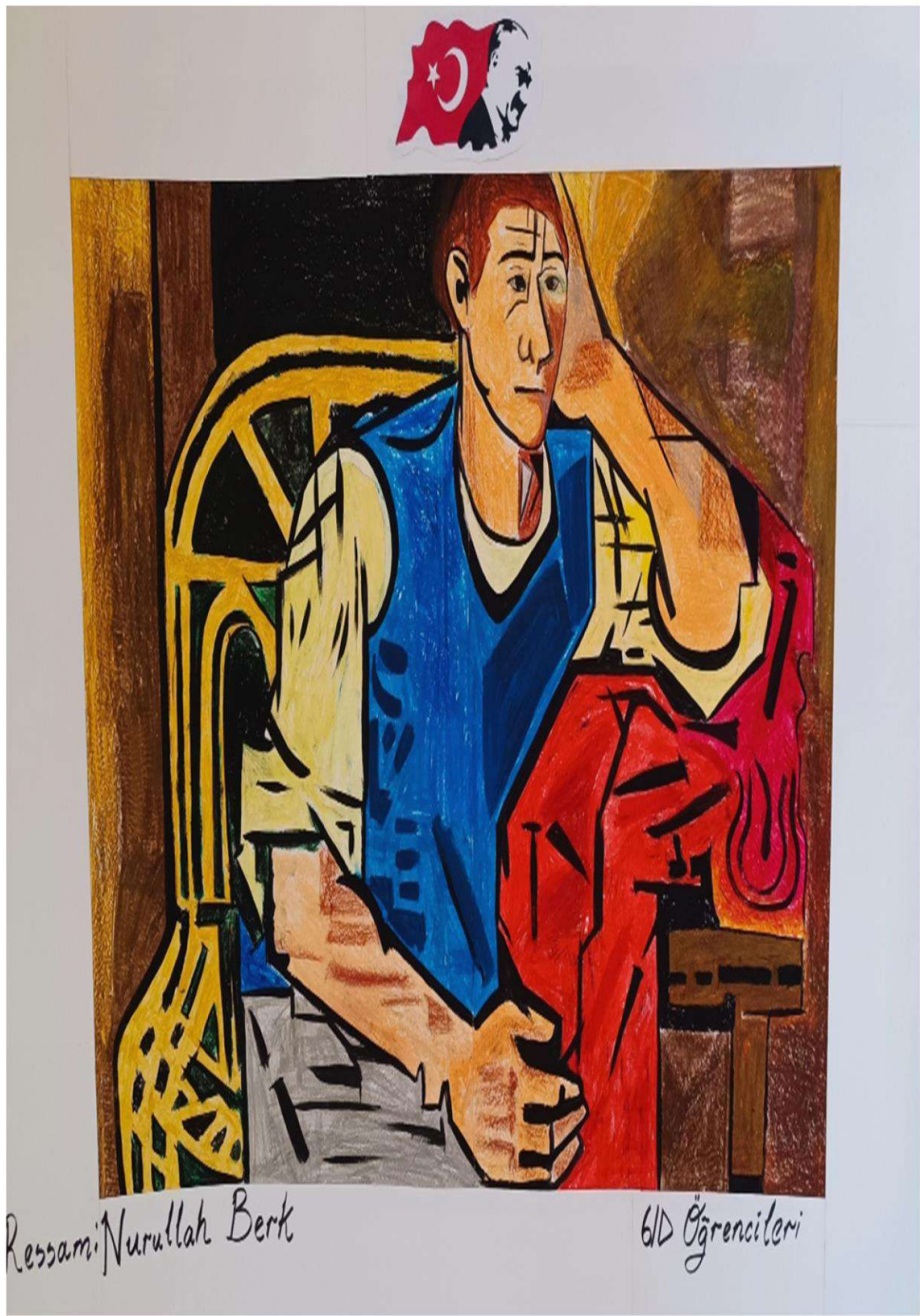
Siz Cumhuriyet'i kurmadan önce Osmanlı Devleti ve padişahlık sistemi vardı. Bu sistemde yönetim babadan oğula geçiyordu ve kimsenin seçme, seçilme hakkı yoktu. Ama siz Cumhuriyet'i kurarak padişahlık sistemini bitirdiniz ve bizlere kendimizi yönetecek olan insanları seçme hakkı verdiniz.

Cumhuriyet'in ilanıyla ülkemize birçok yenilik getirdiniz, örneğin; yeni Latin Alfabesi getirdiniz, Soyadı Kanunu çıkardınız, kılık kıyafetlerde değişiklik yaparak modern bir görünüme kavuşmamızı sağladınız, kadın erkek haklarını eşit hale getirdiniz ve daha fazlası... Atam, siz bu yenilikleri, bize günlük yaşantımızı kolaylaştırmak ve diğer çağdaş ve medeni ülkelerdeki insanlar gibi özgürce yaşamamız için getirdiniz. Sahip olduğumuz özgürlüklerin değerini çok iyi biliyor ve büyüdükçe daha iyi anlıyoruz.

Sevgili Atam, bize emanet etmiş olduğun Türkiye Cumhuriyeti'ne her zaman sahip çıkacağımıza ve onu koruyacağımıza söz veriyorum. Sana layık olabilmek için her zaman çok çalışacağız. Sanat, kültür, spor ve bilimin her dalında ülkemizi en iyi şekilde temsil edebilmek için senin yolundan ilerleyeceğiz. Bundan tam 100 yıl önce yolumuza ışık tutan fikirlerin, her zaman yolumuza aydınlatmaya devam edecek.

Biliyorum ki daha nice 100.yıllarını kutlayacağımız Cumhuriyet'imiz sonsuza kadar yaşayacaktır. Sizi hiç unutmayacağız, sizi çok seviyoruz Atam...

Selen Akkoç
5-C

KİMSESİZLERİN KİMSESİ

Bir kare ve üstünde bir üçgen... Biraz daha somutlaştırırsak: dört duvar ve bir çatı... Bu kelimeleri duyunca çoğu kişinin aklına bir "ev" geliyor. Bunlar daha küçük bir çocukken hayal gücümüzün doruk noktasında olduğu bu dönemde bize öğretilen tanımlar. Peki ya ev cidden bir kare ve üçgen mi? Sadece birkaç inşaat malzemesi bir evi oluşturmaya yeter mi?

Ev denildiğinde sadece bir kare ve üçgen çizen bir çocuk ile ailesinin her bir bireyini çizen, aklına gelen bütün duyguları kağıdına yansıtan bir çocuğun ev dediği şey aynı olabilir mi? Herkes evi farklı bir şekilde betimler. Bazısı için ev; dışı göz alıcı renklerle boyanmış, en sağlam taşlardan yapılmış, çok güzel bir çatısı, kaliteli camları olan, en yeni mobilyalarla döşenmiş bir yerken bazısı içinse zor geçen, soğuk bir günden sonra girdiği battaniyenin altıdır.

Ancak herkesin farklı olan ev tanımına katacağı benzer kavramlar vardır, bunlar: sahiplik, aidiyet, güven gibi duygulardır. Türk halkının her bir bireyi ise bu kalıplaşmış kelimeler, şekiller olmadan tek bir kelime ile ev sözcüğünü tanımlayabilir: cumhuriyet. Evsizlerin evi, yoksulların güveni, askerlerimizin uğruna savaştığı amaçtır! Ata'mız Mustafa Kemal Atatürk'ün de dediği gibi "Cumhuriyet bilhassa, kimsesizlerin kimsesidir."

Toplumda her bireyin birbirinin hak ve özgürlüklerine saygı duyması, adalet ve hakkaniyet kavramları doğrultusunda bir bütün olması, toplumun her kesimi için güven ve huzur içerisinde yaşanmasını sağlayan bir temel oluşturur. Bir karınca düşünün. Varlığını sürdürebilmek için tek başına taşıyamayacağı yükü diğer karıncaların yardımıyla, ast üst ilişkisi gözetmeden, zorlanmadan yuvasına taşıdığına hepimiz şahit olmuşuzdur. Bir karıncanın toprağın altında kurmaya çalıştığı yuvasını, büyük bir ahenk ve iş birliği içinde görev paylaşımı yaparak inşa etmek için oluşturduğu düzen aslında bir cumhuriyet örneğidir. Bu özverili çalışma sonucunda soğuk kış günlerinde hayatta kalmalarını sağlayacak düzeni kurmaları, bize eşitlik içgüdüğü, özverili çalışma ve başaracaklarına olan inançlarının bir sonucu olduğunu gösterir.

Türk halkının da bağımsızlığını kazanmak uğruna verdiği mücadele, zor şartlarda ve imkansızlıklar içinde başarılmış ve cumhuriyetimiz ilan edilmiştir. Cumhuriyetimizin 100. yılını yaşadığımız günümüzde birlik ve beraberlik içinde sürdüreceğimiz dayanışma, toplumun her kesiminin birbirine sevgi ve saygı çerçevesinde yaklaşması, eşitlik ve hakların gözetilmesi ile birlikte cumhuriyet kimsesizlerin kimsesi olmaya her daim devam edecektir.

Ece Koç

11-D

Sevgili Ata'm,

Sana bu mektubumu 2023 yılında yani cumhuriyeti kurduğun 1923 yılından tam bir asır sonra sonsuz sevgi, saygı ve özlemle yazıyorum. Öncelikle belirtmek isterim ki sana ve silah arkadaşlarına bize verdiğin bu güzel ülke için minnettarız. Bize verdiğin haklar, özgürlükler, çocuklara ve gençlere armağan ettiğin bayramlar, kadınlara tanıdığın haklar ve en önemlisi de bizlere cumhuriyeti armağan ettiğin için sana çok teşekkür ederiz.

Ben seni hep düşünüyorum ve anlamak istiyorum. Çok zor şartlar altında çalışmış olsanız da senin önderliğindeki askerlerimizle birlik ve beraberlik içinde mücadele ederek bizlere bu ülkeyi kazandırdınız. Oysa, şimdi düşünüyorum da o zor kış şartlarında para, cephane, kıyafet, yiyecek vb. olmadan savaşmak ve bu sonsuz zaferi kazanmak ne büyük bir başarıdır. Aklıma senin söylediğin "*Umutsuz durumlar yoktur, umutsuz insanlar vardır*; ben hiçbir zaman umudumu yitirmedim." sözün aklıma geliyor. Biliyorum ki bu başarının kaynağı, senin bizlere aşıladığın milli birlik, beraberlik ve vatan sevgisi duygusudur.

Ata'm, tarihimizi ve senin önderliğinde kazandığımız zaferleri düşünüyorum da 1914 yılında başlayan I. Dünya Savaşı'nda İttifak Devletleri'nde yer almıştık. Her ne kadar bu savaşı kaybetsek de Çanakkale Savaşı'nda senin emrindeki Türk ordusunun gücü, akli ve kararlılığı sayesinde büyük bir zafer kazandık ve bu savaştan sonra "Anafartalar Kahramanı" olarak anılman ne büyük bir gururdur, Ata'm. I. Dünya Savaşı'nı kaybettiğimiz için ülkemizin her tarafı işgal edilmeye başlamıştı fakat sen ilk önce Havza Genelgesi sonra Amasya Genelgesi ve daha sonra ise Sivas ve Erzurum Kongrelerini yaparak kötü giden kaderimizi değiştirdin. 23 Nisan 1920'de Ankara'da TBMM'yi açıp düzenli orduyu kurdun. 2 Aralık 1920'de Ermenistan'ı yendik ve yabancı devletler bizi uluslararası alanda resmen kabul etmeye başladı. Daha sonra Güney Cephesi'nde galibiyet aldık. En sonunda ise Batı Cephesi'nde Yunanistan'a karşı galibiyet aldık. Kurtuluş Savaşı'ndan sonra Lozan Antlaşması ile ülkemizi tüm ülkeler tanıdı ve neredeyse ülkemizin şu anki sınırları çizilmiş oldu. Seni kaybettiğimiz yılda "Benim şahsi meselemdir." dediğin Hatay anayurdumuza katıldı, keşke bunu sen de görebilseydin Ata'm.

Bu büyük zaferlerin kahramanı, Cumhuriyetimizin kurucusu Ata'm, seninle tanışabilmeyi inan çok isterdim. Geçen sene sömestir tatilinde sana olan özlemimi birazcık da olsa

dindirebilmek için ailemle birlikte Anıtkabir'i ziyarette gittik. Bu benim üç yaşımdan beri en büyük hayalimdi. O gün o kadar heyecanlıydım ki gece gözümde uyku girmede; sanki bir an için seni görebileceğim ve seninle tanışabileceğim düşüncesine kapıldım. Oysa seni bir kez bile yakından görmek için neleri feda etmezdim. Anıtkabir'den içeri girdiğimde o kadar büyük bir kalabalık vardı ve herkes o kadar coşkuluydu ki bu durum beni daha da heyecanlandırdı ve o an ne kadar büyük bir kahraman olduğunu bir kez daha anladım.

Ata'm, şundan emin ol ki bizlere aşıladığın vatan sevgisini hepimiz yüreğimizde yaşıyoruz. Bize emanet ettiğin bu vatani korumanın biz Türk gençlerinin en önemli vazifesi olduğunu biliyoruz. Ülkeme yararlı bir vatandaş olmak, senin ilke ve inkılaplarını korumak ve yaşatmak için elimden geleni yapacağım ve senin yolundan hiçbir zaman ayrılmayacağım sana söz veriyorum.

Seni çok özliyorum Ata'm. Sen kalbimizde yaşıyorsun ve yaşamaya devam edeceksin. Biz yeni Mustafa Kemaller olarak seni hep yaşatacağız. Sonsuz özlem, sevgi ve saygıyla...

Rüzgar Asal

5-D

Mustafa Kemal Atatürk'e Mektup

Sevgili Atam,

Sizin, silah arkadaşlarınızın ve Türk halkının verdiği milli mücadele tüm dünyaya örnek olmuştur. Siz olmasaydınız bugünkü Türkiye, Türkiye olamazdı. Yurdumuz çeşitli ülkelerin kuşatması altında, bizler de sömürülen insanlar olarak yaşıyor olurduk. Bu topraklarda rahat yaşayamazdık.

Ülkemizi yoktan var ederek "Cumhuriyet" i kurdunuz. Milli egemenliği, TBMM'yi açarak sağladınız. Dünyadaki tüm çocuklara; dil, din, ırk ayrımı gözetmeden 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı hediye ettiniz. Kadınlara, birçok Avrupa ülkesinde bile tanınmamışken seçme ve seçilme hakkını tanıdınız. Latin alfabesini dilimize kazandırdınız. Kolaylıkla okuma yazma öğrenebildik, aksi halde biz çocuklar okuyamaz, meslek edinemez; ülkemize, topluma ve kendimize faydalı bireyler olamazdık. Okumayı çok seven biri olmanız ve okuduğunuz çeşitli dillerdeki kitapların sayısı beni çok etkileyen en önemli özelliğiniz oldu. Ayrıca geometri kitabı yazmanız da matematik dersine olan ilgimi daha da çok arttırdı. Bu kadar zeki, öngörülü, başarılı, insan haklarına değer veren, bağımsızlığı ilke edinen bir insan olabileceğini sizi tanıdıktan sonra öğrendim. Keşke zamanda yolculuk mümkün olsa idi geçmişe gidip sizinle yüz yüze tanışmak, konuşmak ve sorular sormak isterdim. Kısa bir ömre bu kadar başarıyı nasıl sığdırdınız, çok merak ediyorum. Sizinle ne kadar gurur duysak azdır. Her millete nasip olmayan bir zafer kazandırdınız milletimize. Dünyanın bütün tarih kitapları sizi yazdı. Coşku ile kutladığımız bayramlar, bize mucizelerin gerçekleşebileceğini bir kez daha hatırlattı. Güneş gibi doğdunuz bu topraklara. Sizin gösterdiğiniz yolda yürümek bir şeref ve görevdir benim için. İlkelerinizden ömrüm boyunca ayrılmayacağım.

Sevgi, saygı ve sonsuz minnetle. Sizi çok seviyorum.

Dila Bulut

5-D

Sevgili Ata'm,

Seni bu yaşıma gelene kadar hep anlamaya, tanımaya çalıştım. Acaba "Atam nasıl bir yol izledi?" Gördüm ki sen ve arkadaşların ne büyük destanlar yazmışsınız ne büyük zaferler kazanmışsınız, ne büyük kararlar almışsınız. Acaba senin de "Gençliğe Hitabe'nde dediğin gibi, "harap ve bitap düşmüş" haldeki bu güzel memleketi nasıl baştan yarattığını düşündüm, bir millete önderlik edip bu güzel toprakları bize nasıl yeniden verdiğini düşündüm. Neredeyse her toprağı işgal edilmiş bu vatani korkusuzca düşmanlardan kurtarabileceğine inandın, sonra silah arkadaşlarını ve milleti inandırdın ve amacına ulaştın atam. Vatanımızı kurtardın.

Biz çocuklar, içimizde senin taşıdığın inancı taşıyoruz, senin taşıdığın vatan aşkını taşıyoruz ve her sabah bu aşkla okula gidiyoruz. Hayatta bir amacım varsa o da senin gibi olmaktır. Senin gibi inançlı, kararlı, ileri görüşlü ve lider olmak istiyorum. Senin gibi düzenli, planlı, cesur ve merhametli olmak istiyorum.

Senin "Başöğretmen" ünvanı aldığını öğrendim atam. Gerçekten de sen bizim başöğretmenimizsin, çünkü sen bizlere kalpleri cumhuriyet sevgisi ile atan ve cumhuriyetin önemini bilen çocuklar olmayı öğrettin atam. Biz bugün bu toprakların üzerinde huzurla, güvenle yaşıyorsak bunu sana ve kurduğun cumhuriyete borçluyuz atam. Kurduğun cumhuriyete sahip çıkmak bizim görevimiz atam, çünkü cumhuriyet senin bizlere en güzel en önemli hediyen. Bak atam bugün millet bu hediyeyi alalı tam 100 yıl oldu. Bu millet tam 100 yıldır sayende özgür atam, sayende bağımsız ve korkusuz. Cumhuriyet ve senin ilkelerin bizlerin kalbinde ve aklımızda kazılı ve öyle kalacak atam.

Bunları yazarken düşünüyorum, sen eğer 100. yılda yazdığımız bu mektupları okuyor olsaydın neler hissederdin, ne düşünürdün hakkımızda diye. Yüzünün güldüğünü hayal ediyorum atam, bizlerle gurur duyduğunu hayal ediyorum. Eminim ki sen bizleri bir yerlerden izliyorsun, yarattığın cumhuriyeti yaşatan ve senin izinden giden bizleri görünce mutlu oluyorsun. 100. yılda herkes seni çok özledi atam, dünyaya gözlerini yumduğuna kimse inanmak istemiyor, bizler seni hep yaşıatıyoruz. Sanki hep yanımızda sırtımızı sıvazlıyorsun, masmavi gözlerin bize bakıp gülüyor sanki.

İnanıyorum atam, biz çocuklar senin kurduğun cumhuriyeti en iyi şekilde devam ettireceğiz. Senin izinden gitmeye hep devam edeceğiz. Çünkü biz senin çocuklarıyız. Emanetin 100. yılında da ilk günkü gibi yaşıyor, emanetin emin ellerde atam.

Mustafa Ege Akkaya

5-C

CUMHURİYET

Cumhuriyet sadece bir kelime midir? Sadece bir kelime değildir cumhuriyet, insanlar için maddi, manevi bir dayanak noktasıdır. Cumhuriyet, insanları bir bütüne toplayan bir devlet biçimidir. Ülkemizin yönetim biçimi olan cumhuriyet, ülke topraklarında yaşayan her ferdin bildiğini sandığı, çocukların da kutlanan milli bayramlarımızdan, aile üyelerinden duyduğu bir kavramdır. Sadece çevreden duyan çocukların cumhuriyetin asıl ne olduğunu bilmemeleri doğarken kendi ülkesinin sınırları içinde yaşayan çoğu ferdin cumhuriyetin aslında ne olduğunu bilmemeleri ne kadar doğaldır?

Kurtuluş Mücadelesi'nde Türk milletinin topraklarını kazanma azmini, yüksek strateji gücüyle birleştiren Mustafa Kemal'in bize armağanı olan cumhuriyet, yıllar geçtikçe iyi anlanmamaya, getirdikleri kavranmamaya başlanmıştır. Oysa cumhuriyet bize önceden sahip olmadığımız haklar getirmiş bunun yanı sıra getirilen hakların korunmasına destek olmuş, kendimizi bir toplumun bütünü olarak hissetmemizi sağlamıştır. Cumhuriyetle birlikte gelen yenilikler tıpkı Atatürk'ün "Cumhuriyet, bilhassa kimsesizlerin kimsesidir." sözünde söylediği gibi kimsesizlere kimse olmuştur. Fakat yıllar geçtikçe bu zorlu dönemleri görmeyen, cumhuriyetin nasıl getirildiğini bilmeyenlerle birlikte cumhuriyetin önemi ve gördüğü değer azalmaya başlamıştır. Cumhuriyetin insanlığa getirisi çok büyüktür ve değerinin anlanması için bunun öneminin kavranması gereklidir. Bu yüzden de ilk olarak cumhuriyetin ne anlama geldiğini bilmek gerekir.

Cumhuriyet, bazı ayırt edici kurallar dışında insanları kısıtlamayan, bir kişinin devlet üzerinde diğer insanlardan eksikliği veya geriliği olmadığı bir yönetim şeklidir. Cumhuriyetinde insanlar arası eşitlik ve kanunlar uygulanırken adalete sadakat çok önemlidir. Yasalar vardır ve bu yasalara uymayan bir birey olduğunda o yasanın hükmü neyse o cezalandırılmayı alır. Yani cumhuriyetin tanımı için kısaca insanları ayırım yapmaksızın refaha ulaştırmayı hedefleyen yönetim biçimidir diyebiliriz.

Cumhuriyet'in önemini kavrayabilmek için Atatürk'ün kendi cumhuriyet tanımında geçirdiği kimsesizin anlamını da kavramak önemlidir çünkü kimsesizlik sadece manevi değil maddi anlamda bir anlama da erişebilir. Bu bakımdan kimsesiz için de hakları olmayan ya da hakları korunmayan kişidir denilebilir.

Peki, bu kavramların anlamının kavranmasının asıl önemi nedir? Bize getirdiği yenilikler ve haklar mı? Evet, öneminin büyük bir kısmını bunlar oluşturuyor fakat bunların hepsini ortak bir bütünde buluşturan bir kavram var: İnsan gibi yaşamak. Cumhuriyet getirdiği tüm yeniliklerle, var olan ve olması gereken tüm haklarımızı yasal bir biçimde uygulamaya koymakla aslında bizim insan gibi yaşamamıza olanak sağladı. İnsanca yaşamamanın bir şartı olan gerektiğinde kendimizi savunma hakkını getirdi. Yardıma ihtiyacımız olduğunda devlet birimlerinden yardım almamızı, birisini haksızlığa uğrattığımızda gereken yargı sürecinin uygulanmasını sağladı ve daha nice adaleti sağlayan uygulamayı, uygulamaya koydu.

Fakat bir süre sonra bu uygulamalar eskisi gibi uygulanmamaya başladı. Kimi zaman yargı süreci uzadı, insanları adalete olan güveni sarsıldı kimi zaman ise verilen destekler bazı kesimlere ulaşamadı. Eşitlik kavramının gerekliliği olan din, dil, ırk, renk ve siyasi düşünce farkı olmadan kanunlar önünde eşit olan insanlar toplum içinde kabul görmemeye başladı. Bu sorunlar tarihte her zaman farklı çözümlerle düzeltildi fakat insanların bu sorunların art arda patlak verdiği sürece şahit olması cumhuriyete olan güvenlerini sarstı.

Modernleşen insanın da yavaş yavaş toplumdaki soyutlaşması ile aile içi iletişimin zayıflaması, yaşamımızın gerekliliklerinin sağlandığı cumhuriyetin doğru anlaşılmasına yol açtı. Aile içinde sağlanamamaya başlayan adalet olgusuyla büyüyen insanlar, adalete olan bağlılıklarını kaybetmeye başladılar. Bu da cumhuriyet olgusunun insan zihnindeki yerini daha da sarmaya başladı. Kimsesizlerin kimsesi olan cumhuriyetin kimseleri, kendine kimse olacak cumhuriyeti aynı görmemeye başladı.

Fakat işin aslında kimsesizlere kimse olacak cumhuriyet daima var. İnsanlığın uyum içinde yaşamasını gerektiren kurallar değişen yaşam tarzıyla beraber değişim gösterse de cumhuriyetin içinde barındırdığı anlam ve kavramlar değişmiyor. Asıl değişim insanın kendi zihninde ve bu sebeple de aksamalar yaşanmakta. Bu aksamalar insanın cumhuriyete olan bakışı düzeldikçe ve cumhuriyetin gereklilikleri tam kavrandıkça düzelecektir. Bu nedenle asıl değişim kimsesizlerin kimsesi cumhuriyete sahip olan insanda başlamalıdır.

Ece Bodur

11-D

Canım Ata'm,

Öncelikle seni görmeyi ve seninle konuşabilmeyi çok isterdim. Eğer seninle tanışabilseydim bize bıraktığın güzel vatanımız için sana çok teşekkür ederdim.

Öğretmenlerimiz derslerimizde bize hep senden ve arkadaşlarından bahsediyorlar. Senin yaptığın şeyleri izler ve öğrenirken içimde kelebekler uçuşuyor, seninle ilgi daha çok şey öğrenmek istiyorum. Büyüyünce senin izinden ilerleyip vatanımızı daha da ilerilere taşımak istiyorum. Seni ve yaptıklarını öğrendikçe, senin kadınlara ve çocuklara verdiği haklar ve değer aklıma geliyor ve ne kadar gurur duyuyorum bilemezsin.

Her 10 Kasım'da herkes seni sorgusuz sualsiz anıyor. Hiç kimse neden her 10 Kasım'da birini anıyoruz demiyor.

Her 23 Nisan'ı neşeyle kutluyoruz ve sadece çocuklara bir bayram hediye eden ilk ve tek cumhurbaşkanı olduğun için kendimizi çok şanslı hissediyoruz.

Fırsat buldukça seninle ilgili kitaplar okumaya çalışıyorum. Hatta bir keresinde okulumuza bir yazar gelecekti ve kitabı da senin hakkındaydı. Ve benim en çok severek okuduğum kitapların başında geliyordu. Ayrıca küçükken okuduğum bir kitapta da senin de benim gibi en sevdiğin yemeğin kuru fasulye pilav olduğunu öğrendim.

Bugün özgür bir ülkede yaşayabiliyorsak hepsi senin ve silah arkadaşların sayesindeydi. Şu an bir kız çocuğu olarak milli mücadele sırasında yer alan kadın kahramanlarımızın olduğuna çok mutluyum, gururluyum.

Senin bize açtığın yolda ilerlemek için çok çalışmamız gerektiğini biliyorum ve senin izinde ilerliyorum. Senin izinde ilerlerken yaptığım bazı şeyler ise dersleri dikkatli dinlemek, çok çalışmak, büyüklerine saygılı, küçüklerine sevgi dolu, zeki, çevik ve ahlaklı olmaya çalışıyorum. Ama dinlenmeyi de unutmuyorum. Senin sanata ne kadar değer verdiğini de biliyorum. Biliyor musun ben de piyano ve keman çalışıyorum.

Bence senin izinden giderken yapmam gereken bir şey daha var, annemin anlattıklarına göre bence biraz daha büyüyünce senin "Nutuk" adlı kitabını da okumam gerektiğini düşünüyorum çünkü senin izinden gidecek isem senin fikirlerini ve sorunlara nasıl bir açıdan baktığını bilmem gerekiyor. Artık mektubumu bir şiir ile kapanış yapma zamanım geldi.

Mavi gözlü güzel atam
Sen her zaman kalbimdesin
Belki seni görmedim ama
İlkelerin hep aklımda
Seni çok seviyorum
Sevgilerimle Mira.

Mira İşçi

5-D

Sevgili Ata'm,

Sosyal bilgiler dersindeydim. Öğretmenimiz senden bahsediyordu, ben de düşündüm. Benim gibi bir insan, biz Türk çocukları "Nasıl bu kadar şanslı olabilir?" diye. Senin gibi bir atamız olduğu için çok şanslı olduğumuzu düşündüm ve araştırmaya başladım. Araştırdım ve senin hakkında çok fazla bilgi öğrendim. Nerede yaşadığını, anıtını, nerelerde okuduğunu öğrendim. Bunları görmek istedim ve anneme söyledim. Annem en kısa bir zamanda gidelim dedi. Ben seni araştırırken akşam olmuştu. Yarın okulum olduğu için uyudum. Bunları arkadaşlarıma ve öğretmenime anlatım. Eve geldiğimde annem: "Sana bir sürprizim var. Bugün okulu arayıp okuldan izin aldım. Yarın başlayıp bir hafta sürecek olan Atatürk gezimize başlıyoruz." dedi. Ben "Yaşasınnnnnnn!" diye bağırdım. Çok heyecanlıyım, o gece heyecandan uyuyamadım.

İlk uçakla İstanbul'a Dolmabahçe Sarayı'na gittim. Gözlerimi kapattım ve saat 09.05'te senin öldüğünü düşündüm, çok üzüldüm ve duygulandım. Otelde dinlendikten sonra Selanik'e, doğduğun evi görmeye gittim. Bahçendeki nar ağacının altına oturdum, bir an için gözlerimi kapattım ve açtığımda karşımda sen vardın. Çok şaşırdım ve heyecanlandım. Gözlerimi ovuşturdum, hala karşımdaydın. Sana sımsıkı sarıldım, sen de bana...

Sana, seni gördüğüme çok sevindiğimi söyledim. Sen elimden tutup beni uçağa götürdün. Nereye gittiğimizi sorduğumda bana: "Yeniden doğduğumuz yere ülkemizin kalbine, Ankara'ya." dedin. Uçakta birlikte sohbet ettik. Bana yarının çok önemli bir gün olduğunu, 29 Ekim olduğunu söyledin. Ankara'da beni Türkiye Büyük Millet Meclisi binasına götürdün. Kürsüye çıktın ve: "Yurttaşlarım, yarın Cumhuriyeti ilan edeceğiz." dedin. Kulaklarımda yankılanan bu sesle birlikte gözlerimi açtım ve bunların hepsinin rüya olduğunu anladım. Önce rüyadan uyandığım için çok üzüldüm, ama böyle bir rüya gördüğüm için de çok ama çok sevindim. Okula gitmek için sabırsızlanıyordum, hemen yataktan kalktım ve hazırlandım. Rüyamı öğretmenime ve arkadaşlarıma anlattım. Yerime oturduğumda içimden: "Atam belki seni göremedim, tanışamadım ama bu 100 yıl içinde hala cumhuriyetin ayakta durması bir mucize. Sana çok teşekkür ederim. NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!"

Ezgi Köse

5-D

CUMHURİYET NEDİR?

Zil çaldı. Büyük bir heyecanla bastonuna uzanan Feride Hanım hızla ayağa kalktı ve kapiya yöneldi. Gelen, biricik torunu İdil idi. Onu salona buyur ettikten sonra ikramlıkları almak için mutfığa gitti. Salona geri geldiğinde torununu konsoldaki çerçeveleri incelerken buldu. Babaannesinin geldiğini fark eden küçük kız, hiç beklemeden soru sormaya koyuldu: "Babaanne bu kim? Bu fotoğraf ne zaman çekilmiş?". Torununun epey meraklandığını gören babaanne elindeki tabakları sehpa koyduktan sonra koltuğuna kuruldu ve cevap verdi: "O benim, kızım. O fotoğraf 1923 senesinden, yani ben 5 yaşındayken çekilmiş." Bu cevaplardan tatmin olmayarak soru sormaya devam etti İdil: "Peki babaanne, orası neresi?" Kadın derin bir nefes alarak yanıtladı: "Orası benim çocukluğumu, gençliğimi geçirdiğim yetimhane yani aslında benim evim." Bu cevap üzerine iyice şaşkına dönen çocuk merakına yenik düşüp tüm hikâyeyi ayrıntılarıyla dinleyebilmek adına yalvarır bir ses tonuyla konuştu: "Babaanne, bana çocukluğumu anlatır mısın?"

Hoşnut bir edayla kafa sallayan kadın anlatmaya koyuldu: "Ben 1918 senesinde doğdum. Kurtuluş Savaşı'ndan tam 1 yıl önce. Devletin yıkılışına, vatanın ise yok oluşuna ramak kala. Babam bir muallim, annem de bir mümmerezeydi. Savaşın başlamasıyla her ikisi de cepheye gitti. Babam düşman askerleriyle çarpışıyor, annem ise yaralı askerleri tedavi ediyordu. Bana da bu dönemde halam bakıyordu. Babam göğsüne isabet eden bir şarapnel parçası, annem de ilk yardım çadırının yanında patlayan bir bomba sonucu 1922 yılında yaşamını yitirdi. Bu sıralar savaşın sonlarına yaklaşıyordu ancak ne yazık ki onlar da can verdi bu yurt uğruna. Sonuçta tek yakınım halam ile kaldım. Kadıncağız hem kendine hem de bana bakabilmek için çok çalıştı, çok çırpındı. Üstelik yaşı ve pek çok sağlık sıkıntısı da vardı. Harbin son bulup milletimizin barışa kavuşmasına rağmen çektiği acılara onun da yüreği dayanamadı. Tam bu süreçte Mustafa Kemal Atatürk cumhuriyeti kurmuş, sosyal devletin ilk adımlarını atmıştı. Ben bir yetimhaneye yollandım. İlk başta çok yabancılık çeksem de sonraları burayı benimsemeye başladım. Adeta yuvam olarak gördüğüm bu yerde benim gibi birçok çocuk vardı. İlk dostluklarımı orada yaşadım. Tüm bu süreç boyunca karnım tok, sırtım pekti. Kaliteli bir eğitim alıyor, iyi bir şekilde yetiştiriliyordum. Yakınlarımdan hasretini çeksem de bana çok yardımcı oldular. Başboş bırakılsaydım ne hâlde olurdu bilmiyorum. İşte böyle

yavrum, benim çocukluğum böyleydi." Pür dikkat dinleyen İdil filmin sonunu merakla bekleyen bir seyirci gibi hevesle sordu: "Peki sonra ne oldu babaanne?"

Feride Hanım bir yudum su içip biraz dinlendikten sonra yeniden anlatmaya başladı: "Dediğim gibi, aldığımız eğitim çok nitelikliydi. Ben de sıkı çalışıp bu kurumun hakkını vermek, öğretmenlerimin emeklerini boşa çıkarmamak için çabalıyordum. Yoğun ve yorucu geçen lise hayatımdan sonra üniversite imtihanına girdim. Döktüğüm terin karşılığını alıp tıp fakültesine yerleştim. Üniversite boyunca da maddi manevi her türlü destekten karşılıksız faydalandım. Okulumu okurken hiçbir dengimden eksikim yoktu. Hiçbir noksanlık çekmedim yani anlayacağın. Aksine başarımla ve maharetimle dikkat çekiyordum. Bundandır ki henüz mezun olmadan ülkenin en yoğun hastanelerinde asistanlık yaptım oldukça tecrübeli pek çok tabiple ahbab oldum. 1938 yıllarının başlarında babam olarak gördüğüm Atatürk'ün rahatsızlıkları baş gösterdi. Talebesi olduğum hocalar onun tedavisinden sorumlu hekimlerdi. Uzun ricalar sonucu hocalarımı ikna edip Ata'mı ziyaret etme şansı buldum. O sabahı hiç unutmam, heyecanla hüznün arasında bir hissiyat sarmıştı içimi. Onu görecektir mutlu etmeliydi beni ama onu hasta bir şekilde görecektir olmak yüreğimi parçalıyordu. Tüm yolculuğum boyunca kara kara düşünüp böyle dipsiz kuyular içinde çırpınırken Dolmabahçe Sarayı'na vardım. İçeri girdiğimde görevliler bana onun odasına kadar eşlik ettiler. Kapısını çaldım ve usulca odaya girdim. Uzandığı yatağın baş ucundaki sandalyeye oturdum. Önce acil şifalar dileyerek başladım söze. Daha sonra onu ne kadar sevdiğimi, ona ne kadar saygı duyduğumu anlattım. Onun sayesinde bugünlere geldiğimden, birkaç yıl içinde Türk ulusunun sıhhati için gayret edecek bir hekim olacağımdan bahsettim ona. Gözleri dolmuş bana bakıyordu. Ne yazık ki konuşacak güç bulamıyordu kendinde ama gözleri her şeyi anlatıyordu bana. Elini sıkıca tuttum ve birkaç dakika boyunca sessizce oturduk. Ağzlarımız değildi belki konuşan ama birbirimizi anlamamıza bir engel değildi bu elbet. Daha çok rahatsızlık vermemek için artık kalkmam gerektiğini belirterek yavaşça doğruldum ve tekrar tez vakitte sağlığına kavuşması için temennilerde bulunarak odadan çıktım. Oldukça derinden etkiledi bu görüşme beni, uzun süre kendime gelemedim. Ne yazık ki kısa bir süre sonra da Türk milleti ulu önderini ebediyete uğurladı. Hayatımda bu kadar üzüldüğümü gerçekten de hatırlamam. Lakin Ata'mın da dediği gibi onun naçiz vücudu elbet bir gün toprak olacaktı ancak Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalmalıydı. Burada

sorumluluk hepimizindi. Ben de bu azimle yıllarca ÷lkem uğruna çalıştım, didindim. Nice canlar kurtardım, nice hayatlar iyileştirdim. Bir tek ben değildim elbet ÷lkesi için canla başla çalışan. İlk dostlarım dediğim yetimhaneden arkadaşlarım da benim gibiydi. Kimi muallim olmuş halkı aydınlatmakta, kimi mühendis olmuş istikbalimizi parlatmaktaydı. Zira biz hepimiz cumhuriyet çocuklarıydık evladım. Yalnız bir ihtiyacımız vardı: o da çalışkan olmak."

Dinlediklerinden sonra t÷yleri diken diken olan İdil tekrar başladı konuşmaya: "Gerçekten de çok güzel bir hikâye bu babaanne. Ancak sana son bir sorum var. Hani biz cumhuriyet çocuklarıydık dedin ya, cumhuriyet ne demek?" Yerinde doğrulan Feride Hanım hiddetle atıldı: "Cumhuriyet, gecenin en karanlık anından sonra söken şafaktır. Kara kıştan sonra her yeri saran bahar havası, filizlenen çiçeklerdir. Cumhuriyet; çocukların içten tebessümü, istikbalin umududur. Düşeni kaldıran, onun elinden tutandır. Susuz olana ab, aç olana aştır. Üşüyenin paltosu, yalnızın tek dostudur. Ata'mın da dediğı gibi "Cumhuriyet bilhassa kimsesizlerin kimsesidir."

Çağla Doğan

11-C

Sevgili Ata'm,

Cumhuriyetimizin 100. yılında sen de keşke aramızda olabilseydin. Ancak herkes doğar, yaşar ve ölür. Sen ve cephedeki arkadaşların ölmeyi göze alarak savaştınız. Bazılarınız döndü fakat bazılarınız vatan uğuruna öldü. Çok şehit vermemize rağmen bu vatani kurtardık. İşte bu güzel ülkeyi kurmanızın, yani cumhuriyetin ilanının 100. yılı olduğu için çok sevinçliyim. Bütün Türkiye'nin de bu sevinci yaşamasını diliyorum. Ben büyüdükçe senin hakkında daha çok kitap okudum ve o zamanların nasıl zor zamanlar olduğunu daha iyi anladım. Bu yüzden senin onca zorluktan sonra yaptıklarını biz çocuklar korumaya çalışıyoruz. Aslında sadece sen değil sen ve arkadaşların yaptı bunu. Güçlü, üzüldüğünde seni teselli eden arkadaşlarla her şeyi başarabilirsin. Senin hakkında yazılmış bir kitapta arkadaşlarınla birlikte çocukken birdirbir oyunu oynarken diğer çocukların önünde eğilmediğini okumuştum. Dilerim ki kurduğun Türkiye Cumhuriyeti de bu şekilde dimdik ayakta durmaya devam eder. Okuduğum kitapların yanı sıra senin yaptıklarını daha iyi öğrenebilmek için Kurtuluş Savaşı'mız ve "Cumhuriyet" imizin kuruluşu ile ilgili birçok yeri gezdim. Her sene Ankara'ya giderken Dumlupınar Şehitliği yakınlarından geçerken arabamızın radyosunun frekansında "şu anda Türkiye Cumhuriyeti'nin temelini atıldığı, kurtuluşun altın harflerle yazıldığı Dumlupınar'dasınız, üzerinde bulunduğunuz bu topraklar Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir ileri emrini verdiği yerdir " anonsunu işitmek beni çok duygulandırıyor. Kurtuluş Savaşı bittikten sonra Ankara'ya dönüp ilk mecliste ülkemizin gelişmesi için yaptığın çalışmaları yerinde görmek beni daha da heyecanlandırmıştı. Anıtkabir'deki kitaplığında bulunan kitaplarının üzerine aldığı notlar ilk görüşümde çok ilgimi çekmişti. Bu senin ne kadar çok okumayı ve çalışmayı sevdiğini gösteriyordu. Selçuk Tren Müzesi'ni gezerken bir ay boyunca tren vagonunda çalıştığını duyunca da çok şaşırmıştım.

Sevgili Atam, bu yıl "Cumhuriyet"imizin kuruluşunun yüzüncü yılını kutluyoruz. Ölmeden önce cumhuriyetimizi biz gençlere emanet etmiştin. Gençliğe Hitabe' deki gibi birinci vazifemiz Türk istiklalini, Türk Cumhuriyeti'ni muhafaza ve müdafaa etmek oldu. Tabi bunu senin ilkelerine uyarak yaptık. Biz gençler ve çocuklar olarak senin eserlerini korumaya devam edeceğiz. Büyük Türkiye Cumhuriyeti'nin sonsuza dek yaşaması dileği ile...

Saygılarımla.

Ali Tarık Erdoğan

5-D

KİMSESİZLERİN İŞİLDAYAN UMUDU

Kimsesiz bir çocuk hayal edelim şimdi. Çoğumuzun kafasında hemen hemen aynı görüntü oluşuyor. Üstündeki kıyafetleri yırtık pırtık, cebinde üç kuruş parası olmayan, boynu bükük, daima üzgün bir suratı olan küçük bir insan yavrusu. O üzgün sıfatının nedeni parasızlığı mı yoksa kimsesizliği mi? Ya da parasız olmasını kimsesizliğine mi yormalı? Peki tüm bunların sebebi kim veya ne? Olmayan ailesinin suçu mu? Yoksa ona sahip çıkmayanların mı? Veya asıl soru ona sahip çıkan kim olmalı mı? En geniş ve basit olarak "devlet" yanıtını verebilirsiniz bu soruya. Çünkü toplumun en büyük birimi olarak devlet, yönetim biçimi uygun olduğu sürece himayesindeki kişilere bakmakla yükümlüdür. Bu gibi vaziyetlere en uygun yönetim biçimlerinden biri de cumhuriyettir.

O kimsesiz çocuğun barınma, beslenme ve en önemlisi sevgi gibi temel ihtiyaçlarının büyük bir çoğunluğunu devlet karşılamaktadır bu yönetim biçiminde. Gerek Çocuk Esirge Kurumu ile gerekse başka bir aileye evlatlık olarak vererek öncesinde kimsesiz olan o çocuğa yapılabilecek en iyi yardım yapılmış olur. Fakat cumhuriyet dışında bir yönetim şekli olsaydı belki de bu imkanların hiçbirini karşılanamayacaktı. Çünkü devletin çocuk esirgeme gibi bir kurumu olmayacaktı büyük ihtimalle. O küçük çocuk kimsesiz ve yalnız olarak sokaklarda hayatını sürdürecekti. Fakat cumhuriyet onun kimsesizliğine derman oldu ve bir kimsesi haline geldi. Yalnızlığına bir son oldu. Aslında onun ailesi cumhuriyet oldu. En çok sevdiği, en yakını haline geldi. Dostu, biricigi, en önemlisi dert ortağı oldu.

Peki sadece o çocuğa mı derman oldu? Elbette hayır. Bütün kimsesizlerin kimsesi oldu. Savaş ya da başka bir sebeple ailesi vefat eden veya hiçbir zaman ailesi olmamış olan herkesi sarıp sarmaladı, onlara sahip çıktı. Yokluğun, cahilliğin en derinlerinde kaybolmuş bu insanları oralardan bulup çıkmasına yardım etti. O derin kuyudan kurtulmaları için yol gösteren bir ışık oldu. İşe ihtiyacı olana iş, eğitime ihtiyacı olana eğitim, gıdaya ulaşamayanlara ürün sundu. Kısacası kimin derdi neyse, neye ihtiyacı varsa hepsine derman oluverdi.

Tabi bunların hepsi ülkesini seven, kendisinin ve sonraki nesillerinin geleceğini düşünüp çalışıp çabalayan, alın teri döken insanlar tarafından sağlanmıştır; onların yaptıkları sayesinde bu günlere gelinmiştir. Özellikle kurulduğu ilk yıllarda dezavantajlı gruplar arasında olan kadınların emeği çok büyüktür. Kadınlar ne kadar cumhuriyet için uğraştıysa cumhuriyetin onlara getirdikleri de bir o kadar fazladır. Yaşam standartlarını yükseltmiş, toplumda aktif bir parça haline getirmiştir. Bireylerin potansiyellerinin farkına varmalarını sağlamıştır.

Yani temelinde eşitlik, özgürlük, adalet gibi ilkeler yatan cumhuriyet sadece siyasi bir rejim değildir. Toplumdaki her bir bireye eşit haklar, özgürlükler ve fırsatlar tanıyıp herkesi sarıp sarmalayıp adeta sıcak bir aile ortamı oluşturmak amaçlanır. Bu amaç hayatın zorlu noktalarında sıkışmış olan, yardıma ihtiyacı olanlarla daha da anlaşıp anlaşılır. Kimsesizler için bir devletten fazlası olup aile olma noktasına gelir ve bilhassa onların kimsesi haline gelir.

Azize Nehir Mutlu

11-C

100. Yıl Şiiri

Bugün kutluyoruz "Cumhuriyet"imizin 100. yaşını,

Türkiye'nin gururunu taşıyoruz içimizde.

Ata'mızın hediyesi, bu büyük ülke,

Herkes için özgürlük, adalet ve eşitlik.

Bayrağımız dalgalanır gökyüzünde,

Türk milleti olarak yan yana dururuz.

Cumhuriyetle büyüdük, büyümeye devam,

Gelecekte de umutla bakarız hep birlikte.

İçimizdeki coşku hiç bitmez,

Cumhuriyet sevgisiyle dolu her yürek.

Büyüklerimizin mirası, gençlerin umudu,

Türkiye'nin aydınlık geleceği için dururuz hep birlikte.

Cumhuriyetimizin 100. yılı kutlu olsun,

Türkiye'nin öğrencileri olarak gururluyuz bugün.

Daima özgür ve birlikte olalım,

Türkiye'mizin geleceği parlak olsun hep beraber.

Heval Mahir Gözel

7-A

CUMHURİYET İLE BÜYÜMEK

Cumhuriyet'imizin 100. yılını kutlamaya hazırlandığımız bugünlerde, insan zihninin beşli onlu yılları daha çok önemsemeye yatkınlığındandır sanıyorum, daha yoğun duygularla kutluyoruz bayramımızı. Oysaki cumhuriyetin, daha doğrusu "bizim Cumhuriyet'imiz" in her yılı, her anı aynı önemde. Cumhuriyet'imizi önemli yapan serüveni, onu vicdanında milli bir sır gibi saklayan lideri ve o liderin arkasındaki fedakâr milletidir elbette.

Herkes gibi küçük yaşlarda şiirler şarkılar eşliğinde, elimde bayraklarla kutladığım bu milli bayramı, büyüdükçe ve öğrendikçe her geçen yıl artan bir bilinçle kutlar oldum. Öğrendim ki "Bu Cumhuriyet kolay kurulmadı." sözü öylesine söylenmemiş, öğrendim ki Cumhuriyet'imiz, yoksulluk ve yoksunluklarla kazanılan Kurtuluş Savaşı'mızın ardından ulu önderimizin milletimizin başına taktığı bağımsızlık tacıymış, öğrendim ki devrimleriyle çağdaş yaşam seviyesine gelebilmemiz, cumhuriyet olmadan olmazmış.

Atatürk'ün tüylerimizi diken diken eden kendi sesinden dinlediğimiz Onuncu Yıl Nutku'nda bizlere seslenişini unutmak mümkün değil. "Yurttaşlarım! Az zamanda çok ve büyük işler yaptık. Bu işlerin en büyüğü, temeli Türk kahramanlığı ve yüksek Türk kültürü olan Türkiye Cumhuriyeti'dir." diyerek milletine seslenen Ata'mız, aslında gerçekleştirdiği büyük mucizeyi özetler gibidir. 29 Ekim 1923 sabahı, 13 milyon nüfusun 11 milyonu köylerde yaşayan halkın, yoksulluğu ve çağın gerisinde kalan yaşam koşullarını arkada bıraktığı gün olmuştur. Nitekim atamızın dediği gibi "Cumhuriyet, ahlâk üstünlüğüne dayanan bir ülküdür; cumhuriyet erdemdir." Dolayısıyla cumhuriyet ahlâkı, hiçbir ayırım gözetmeksizin milletimizin her bireyini kapsamaktadır. Hiç kimsenin, zümre veya sınıfın ayrıcalığa sahip olmadığı, ulusun kendi egemenliğini elinde tuttuğu, insanca yaşamının mümkün olduğu tek yönetim şeklidir.

Birkaç gün sonra basında muhtemelen "Tüm yurttta coşkuyla kutlandı." diye okuyup izleyeceğimizi ama hemen ertesinde varlığını bir sonraki yıl dönümüne kadar unutacağımızı biliyorum. Çünkü biz cumhuriyetin yokluğunu görmedik, bilmedik. Demokrasiyi, hukuk üstünlüğünü, kadın-erkek eşitliğini, laikliği ve Cumhuriyet'imizin bizlere sağladığı daha pek çok unsuru normalimiz olarak bildiğimiz için aksini hiç aklımıza getirmedik.

Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve tüm silah arkadaşlarını bizlere sağladıkları tüm özgürlükler için minnetle anar, nesiller boyu haklı bayramımızı hakkıyla kutlamayı dilerim. Çocukken en sevdiğimiz ve coşkuyla söylediğimiz şarkı gibi:

"En güzel bayram bu bayram, herkese kutlu olsun!"

Tan Kurgun

10-E

MÜCADELE, CUMHURİYET VE DEĞERLER

Halkımız, bu güzel ülkeyi düşman elinden kurtarmak için canını dişine takmış bütün gücüyle mücadeleye destek veriyordu. Erkekler cephede savaşıyor, kadınlar ve çocuklar onlara cephane ve erzak getiriyorlardı. Cephelerin çoğu halkın içinden çıkan insanlar tarafından yönlendiriliyordu. Ordunun yetersiz olduğu yerlerde halk, geriye çekilmeden düşmana karşı cesurca savaşıyordu.

Mustafa Kemal, vatani kurtarmak için yola koyulmuş, Samsun'a gitmişti. Meclis-i Mebûsan, İngilizler tarafından kapatılınca Mustafa Kemal, Ankara'da Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni açtı. Bu Cumhuriyet'in ilanı için atılmış en önemli adımlardan biriydi. Mustafa Kemal İstanbul'daki Meclis kapandıktan hemen sonra Ankara'da yeni bir meclis açarak itilaf birliklerine hâlâ bir devletin var olduğunu ve halkın, özgürlüğü konusunda ne kadar inatçı olduğunu göstermiş oldu. Bu azim ve direnişi gören itilaf devletleri, Sakarya Savaşı'nda meclisin o kadar yakınına geldi ki top sesleri meclisin içinden bile duyuluyordu. Mustafa Kemal, meclisi terk etmeyi reddetti ve karşı taarruz emri verdi. Eğer meclis o sırada boşaltılmış olsaydı, savaşı kazanmamızı sağlayan demokrasi ve yönetimde boşluk olacak ve savaş uzayacaktı. Belki de savaşın sonucu bile değişecekti. Atatürk'ün karşı saldırı emri ile Ege Bölgesi de diğer bölgeler gibi kurtuldu ve savaş kazanıldı.

Demokrasi ve halkın yönetime katılmasının genç yaşından beri önemli olduğunu bilen Mustafa Kemal, savaştan yeni çıkmış ve eski köklerinden filizlenen devletin, yönetim şeklinin değişmesi gerektiğini biliyordu. Yeni sistemde, halktan herkes ülkenin yönetimine katılabilmeliydi. Mustafa Kemal, meclisi kurarak ilk adımı atmıştı. İkinci adım cumhuriyeti getirmektir. Atatürk, ülkeyi cumhuriyete hazırlamak için eğitimde reformlar yaptı, eğitimin bilimsel ve laik olmasını sağladı. Okullarda dil birliği oluşturuldu. Ülkenin tanınmış kişileri, halka örnek davranışlar sergileyip cumhuriyetin değerlerini benimsettiler. Ülkenin yaşam tarzını modernleştirildi. Giyim, aile yapısı ve yaşam tarzı değişiklikleri oldu. Ekonomik kalkınma ile halkın yaşam standartları yükseltildi. Böylece halk, cumhuriyetin faydalarını gördü. Gazeteler, kitaplar, dergiler ve resmî bayramlar kullanılarak cumhuriyetin değerleri ve ideolojileri tanıtıldı. Atatürk'ün "Cumhuriyet ahlâk üstünlüğüne dayanan bir ülküdür;

Cumhuriyet erdemdir. Türk milletinin istidadı ve katî kararı medeniyet yolunda, durmadan, yılmadan, ilerlemektedir." sözünün göstergeleri günümüze kadar böylece gelmiş oldu.

Halkımız, cumhuriyetimiz ve değerlerine sahip çıkmayı Ata'mıza ve vatanımıza yemin etmiştir. Cumhuriyet'imiz ve değerleri, yeni nesiller boyunca benimsenecek ve korunacaktır.

Anıl Aydın

10-C

CUMHURİYET

Cumhuriyet, bir ulusun kendi yolunu çizdiği, halkın özgür ve egemen olduğu, demokratik değerlerin önemsendiği bir yönetim biçimidir. Türkiye'nin tarihinde önemli bir dönüm noktası olan cumhuriyet; bağımsızlığın, özgürlüğün, demokrasinin ve eşitliğin temsilcisidir. Cumhuriyetin şerefine yapılan kutlamalar ve törenler de bu değerlere karşı bağlılığımızı simgeler niteliktedir.

29 Ekim 1923'te bu ülkenin bağımsızlık savaşı, Cumhuriyet'in ilanı ile taçlandırıldığında, ülkenin tüm vatandaşları sevinç gözyaşları döktü. Cumhuriyet'imizin kurucusu ve öncüsü Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları coşkuyla karşılandı, toprağın altındakiler saygıyla anıldı. O gün hepimiz için unutulmaz bir zafer olarak tarihe geçti.

Cumhuriyet heyecanı ve sevinci sadece o dönemdeki insanları değil, gelecek nesilleri de etkiledi. Cumhuriyetin ilanı, eğitimde düzenlemeleri, devrimleri, modernleşmeyi ve bilimdeki ilerlemeleri beraberinde getirdi. Bu coşku, ulusun kendi yürüdüğü yolu belirleme, daha aydınlık, modern ve umutlu bir geleceğe adım atma arzusunu arttırdı. Bu gelişme sürecinde de toplum cumhuriyete, bağımsızlığa ve egemenliğe bağlılığını sürdürdü.

Cumhuriyet okuduğumuz okul, konuştuğumuz dildir, ders kitaplarımızdır bazen, okuduğumuz şiirlerdir. Hayatımızdır cumhuriyet, bizleri bağlayan da budur. Hepimiz cumhuriyetin çocuklarıyız. Çok güzel değil mi bu huzurlu çiçek bahçesinde yürümek, özgürce gezebilmek? Ama dönüp arkaya bakmalıyız, tarihimizi hatırlamalıyız. O zor günleri, çekilen acıları ve çileleri. Bizler için can verenleri, azimle vazgeçmeden bizler için savaşanları. Unutmamalıyız bu toprağın altında yatan binlerce insanı. Bastığımız bu topraklar kolay kazanılmadı.

Cumhuriyet sadece bir yönetim şekli değil, bir ulusu bağlayan ve bir arada tutan bir kavramdır. Ahlâklı toplumlarda; cumhuriyetin yapı taşları olan bağımsızlık, demokrasi, özgürlük ve egemenlik gibi kavramlar değerlidir. Ahlâk, insanların birbirlerine karşı olan sorumluluklarını hatırlatır ve toplumun birliğini sağlar.

Erdem, insanlar arasındaki güveni ve bağı güçlendirir. Cumhuriyet erdemli ve ahlâklı bir toplumu amaçlar. Bu değerler toplumun huzur ve uyum içerisinde yaşamasını sağlar. Ulu

önder Mustafa Kemal Atatürk'ün de dediği gibi "Cumhuriyet ahlâk üstünlüğüne dayanan bir ülküdür; Cumhuriyet erdemdir."

Beren Sarı

10-B

CUMHURİYETÇİLİĞİN İLKELERİ VE CUMHURİYETTE FELSEFİ DURUŞLAR

Ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün bu ülkenin gençlerine miras bıraktığı Cumhuriyet'i koruyoruz ve korumaya devam edeceğiz. Lakin cumhuriyet kavramını bir bütün olarak benimsemek için yalnızca tanımını bilmek yeterli değildir. Atatürk'ün cumhuriyet hakkında söylediği her söz, attığı her adım mirasının bir parçasıdır. Cumhuriyeti bütünüyle anlamak için cumhuriyet hakkında farklı görüşlere, cumhuriyetin temel ilkelerine de hâkim olmak gerekir.

Özgürlük anlayışının biraz daha derinine incek olursak özgürlük pozitif ve negatif olarak ikiye ayrılmaktadır. Negatif özgürlük daha limitsiz ve hiçbir engelin bulunmadığı bir durumken, pozitif özgürlük bireyin kendisine verilen hakların ne kadarını kullanıp kullanmadığı üzerinde durur. Cumhuriyet pozitif özgürlük özelliği taşır. Cumhuriyette bireyi sınırlandırma gücü devlettedir, dolayısıyla limitsiz bir özgürlük söz konusu olamaz. Cumhuriyetin benimsediği özgürlük anlayışı bir bakıma kendi kendinin efendisi olma durumuna da benzetilebilir.

Yurttaşlık en genel anlamıyla bireyi topluma kazandırma olarak nitelendirilebilir. Temelde yurttaş, demokratik hakları olan, içinde adalet isteği ve toplumda yeri olan bireye denir. Cumhuriyetçi yurttaşlık ise bireye eşitlik, özgürlük, sorumluluk verir. Cumhuriyetçi yurttaşlıkta merkezde insan vardır. Bu insanlar ortak hak ve hukukları çerçevesinde bir toplumu oluşturur ve bu toplumun "ortak iyi" olarak nitelendirebileceğimiz bir idealin peşinde olması gerekir. Toplum yenilikçi ve idealist olmazsa bu durum cumhuriyetçi yurttaşlık adı altında olmaktan çıkar.

Cumhuriyet elbette ki siyaset felsefecilerin de üzerinde durduğu bir konudur. Aristoteles ve Platon bunların başında gelir. Aristoteles insanı siyasi bir varlık olarak görmüştür. Sıklıkla kullandığı "politeia" kavramı cumhuriyet anlayışının kanıtı sayılabilir. Politeia kavramında yıllar içinde anlam karmaşası yaratılmış olsa temelde oligarşi ve demokrasinin birleşimi olarak nitelendirebiliriz. Aristoteles politeianın amacını bireysel özgürlüğü ve onun zamanında ayrılmış sınıfların her birinin çıkarlarını korumak anlamına geldiğini belirtmiştir. Nihayetinde, cumhuriyetçilik ve Aristoteles'in görüşleri ortak yarara hizmet etmek çatısı altında birleşmiştir.

Siyaset ve cumhuriyetçilik denildiğinde Jean Jacques Rousseau'dan bahsetmeden geçemeyiz. Jean Jacques Rousseau cumhuriyet konusunda "Hangi yönetim biçimi altında olursa olsun, yasalarla yönetilen her devlete cumhuriyet adını veriyorum çünkü yalnız o zaman yönetim kamu yararınadır ve kamu yararı yalnız o zaman önem taşır." diyerek cumhuriyetin kendisi için önemini belirtmiştir.

Defne Hasgöl

10-A

100. YILIMIZ KUTLU OLSUN

Her sene anısına törenler hazırlanır, şiirler okunur, küçük çocuklar neler olduğunu kavrayamadan kendilerini insanların coşkularına kaptırır, sokaklar kırmızı ve beyaz ile renk bulur. Bütün bu coşkunun sebebi olan Cumhuriyet'imizin bu sene 100. yılını kutluyoruz. Türk olmanın verdiği gururu iliklerimize kadar hissederken bu yıl o duygunun zirvesindeyiz. Yüz yılı bitirmişiz ne de olsa...

Cumhuriyetimizin ilk asrını, "Türkiye Cumhuriyeti" olarak anılmamızın ilk asrını bitirmiş oluyoruz. Bir asır önce 29 Ekim'de, millet olarak kendi kararlarımızı almamızın temeli atılmış oldu. Özgürlüğümüz, egemenliğimiz, cumhuriyetin ilanı ile resmîleşti. Yüz yıldır kendi yöneticilerimizi seçtiğimiz bir ülkede yaşıyoruz fakat 1920'li yıllardan bakınca, cumhuriyetin ilanı çok büyük bir yenilik. Saltanatla yönetim görmüş bir millet, kendi kaderini belirlemeyi ne kadar kolay kabullenebilir ki?

"Cumhuriyet ahlâk üstünlüğüne dayanan bir ülküdür; Cumhuriyet erdemdir." diyerek ne güzel söylemiş Ata'mız. Cumhuriyeti anlamak, onu benimsemek tamamen ahlâka dayalı bir olgudur. Bir toplumun cumhuriyeti benimsemiş olması, o toplumun modern bir zihniyette olduğunun göstergesidir. Bu demektir ki bu toplum kendi içinde birbirlerinin fikirlerine önem veriyor. Bu toplumun, din, cinsiyet, ırk ya da ekonomik üstünlüğü elinde bulunduran belli bir kesiminin karar vermesi yerine bütün insanların karar vermesi isteniyor.

O zamana göre düşünürsek çok modern ve aynı zamanda cesaret isteyen bir iş cumhuriyetin ilanı. Hele ki 20. yüzyıla kadar yöneticileri nesilden nesile aktarılan bir yönetim biçimi Anadolu topraklarında varlığını sürdürmüşken. Böyle yaşamış bir milletin eline yönetimin iplerini vermeye kimin cesareti yeter? Başında bir padişah olmasına alışmış bir millete "Artık kararları sen vereceksin." demek? Atatürk, sözünde bahsettiği "ahlâk üstünlüğü"nü kendisi göstermiş oluyor aslında. Sadece cumhuriyeti ilan etmekle kalmıyor tabii ki; harf devriminden, kılık kıyafet devrimine, kadınlara verilen seçme ve seçilme haklarına kadar birçok alana yenilik getiriyor.

Hayatı boyunca her an ülkesini ve milletini düşünmüş, onu diğer medeniyetlerden geride bırakmamış bu büyük adamın bize emanet ettiği en önemli mirastır cumhuriyet. Bizlere de onu korumak ve yaşatmak düşer. 1923 yılında, o zamanki dünya görüşlerinin gerisinde kalan

bir toplumda cumhuriyet düşüncesi nasıl filizlenip yeşerdiyse; 2023 yılında da o filizi büyütüp kökleri sağlam bir çınar ağacına dönüştürmek bizim boynumuzun borcudur. Daha nice asırlarını göreceğimiz 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'mızın 100. yılı hepimize kutlu olsun.

Duru Deniz Turan

10-B

BİREYDEN TOPLUMA CUMHURİYET

En küçüğünden en büyüğüne bütün canlıların temel içgüdüğü hayatlarını sürdürmektir. Canlılar hayatta kalmak için birlikte hareket etmeleri gerektiğini hızlı öğrendiler. Birlikte hareket ettikleri zaman daha çok yiyecek bulabiliyorlardı, daha fazla alana yayılabiliyorlardı. Tek başına kalanlarsa ya hayatlarını sürdürmek için gerekenleri bulamıyor ya da topluluk halinde gezen öteki canlılara yem oluyorlardı.

Öbür canlılardan düşünme yeteneğiyle ayrılan insanoğlu bu "topluluk" fikrine birçok farklı açıdan yaklaştı. Kimileri konar-göçer bir biçimde sayılarını artırmaya çalıştılar, kimileri ise bir yere kurulup orada kaldılar. Her ne kadar günümüzde sabit topluluklar göçmenlere kıyasla çok daha yaygın ve imkânlar oldukça gelişmiş olsa da geçmişten günümüze toplulukların hepsinin benzer olan bir özelliği var: Hepsinin başında onları yönlendiren biri ya da birileri, "liderler" bulunmakta. Bu liderlerin nasıl ve neye göre seçilmesi gerektiği çağlar boyunca düşünüldü: Liderlik doğuştan mı gelir, kişinin kabiliyetine mi bağlıdır? Kişinin liderliğini kendisinin mi ilan etmesi gerekir, halkın mı onu seçmesi gerekir?

Bu soruların her ne kadar tam olarak doğru bir cevabı verilemese de tarih boyunca neredeyse her başarılı toplum, sonunda cumhuriyet sisteminde karar kıldı. Halkın geleceğini şekillendirme yetkisinin halkta olmasını tercih etti. Günümüzde de dünyadaki en popüler yönetim sistemi cumhuriyet. Peki neden öbür yönetim sistemlerinin çoğu başarısız olurken cumhuriyet tüm dünyada kabul gördü? Aslında bunun bir sürü nedeni olsa da temel nedeni şudur: Cumhuriyet, bütün seçenekleri iyisiyle ve kötüsüyle halkın beğenisine sunar ve halkın onların arasında seçim yapmasına izin verir. Bu da sadece halkın özgür olmasını sağlamaz, aynı zamanda onları sadece kendileri için değil, herkes için iyi olanı düşünmeye iter. Bir buğday tanesi kendi başına çok bir işe yaramaz, sadece bazı tarla fareleri için akşam yemeği olabilir. Hem hamdır hem de tektir. Yönetim de bu şekilde işler. Kararlarını halka hiçbir şekilde danışmadan alan bir kral sadece halkın özgürlüğünü kısıtlamaz, aynı zamanda halkın düşünme yetisini köreltir. Bir bakıma insanı eğitir cumhuriyet, erdemli

olmak için eğitir. İnsana iyi ve kötüyü ayırmayı, sonra da sadece kendisi için değil, halkın tamamı için en iyisini seçmeyi öğretir. Halka beraberce değişimi getirebileceklerini gösterir, aralarındaki bağları güçlendirir. Pek çok bakış açısından çıkan çeşitli fikirler insanın hayat görüşünü değiştirir, bakış açısını geliştirir. Teki çok yapar. Bir buğday tanesini işleyip başka pek çok buğday tanesiyle birleştirep üstünde dumanı tüten bir ekmek yapar.

Burada yazanlar sadece teorik fikirler değil, tarih boyunca tekrar ve tekrar şekilde kanıtlanmış bir sistemin, başarılı bir sistemin bize öğrettikleridir. İnsanların birliktelik çığlıkları sonucunda doğdu cumhuriyet. İnsanı, insanın getirdiği zulümden insanla korumak için.

İlke Kanber

10-A

CUMHURİYET

Ulu Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk, 29 Ekim 1923'te "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir!" diyerek cumhuriyeti ilan etmiş ve her yılın 29 Ekim gününü Türk ulusuna Cumhuriyet Bayramı olarak armağan etmiştir. Uğuruna büyük savaşlar verilen Cumhuriyet'imiz bundan tam 100 yıl önce Ata'mız tarafından ilan edilerek bizlere bugünkü medeni, laik yaşamımıza giden en büyük kapıyı açmıştır. Temel anlamınca milletin egemenliğini kendi elinde tutması olan cumhuriyet; adalet, eşitlik, özgürlük, bağımsızlık, erdem, ahlak gibi pek çok kavramla da ilişkilidir. Cumhuriyetin ilanı ile Türk milleti ilk kez yönetimde söz sahibi olmuştur. Atatürk'ün en büyük eseri olarak tabir ettiği cumhuriyet hiç şüphesiz bizlere verilen en büyük armağanlardan biridir.

İstiklal Marşı'mızın her bir dizesi bizler için çok kıymetlidir. Burada anlatılmak istenen düşünceler Atatürk sayesinde bir daha hiç çıkmamak üzere hayatımıza girmiştir. "Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım/ Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım." sözlerinden de çıkarabileceğimiz gibi İstiklal Marşı'nda anlatılmak istenilen kavramlardan belki de en önemlileri özgürlüğümüze ve bağımsızlığımıza olan düşkünlüğümüzdür. Bence özgürlüğümüzün ve bağımsızlığımızın bizler için bu kadar değerli olmasının sebeplerinden biri de Atatürk'ün mücadeleleri öncesi yaşadığımız mutlak monarşik düzenin ne kadar adaletsiz bir durum olduğunu görmüş olmamız. Bu durum bir kesime gerektiğinden fazla hak tanırken, geriye kalanlara, halka, sahip olmaları gereken hakları tanımıyor kısaca fırsat eşitliğine aykırı bir durum oluşturunuyordu. Şu an kimi dünya ülkelerinde olduğu gibi kral ya da kraliçeyle, padişahla özetle tek bir kişinin gücü elinde bulundurduğu bir yönetimle yönetilmediğimiz için cumhuriyetin bizim için önemi çok daha fazla.

Bağımsızlığımız, özgürlüğümüz çok önemlidir ancak Atatürk'ün "Cumhuriyet ahlak üstünlüğüne dayanan bir ülküdür, cumhuriyet erdemdir." sözünde de yer verdiği üzere bir toplumda erdem ve ahlakın da bulunması kuşkusuz bu iki özellik kadar büyük bir önem taşır. Cumhuriyet erdemdir demiş Atatürk, peki erdem nedir? Erdem sözlük anlamınca farklı olsa da bana göre dürüst, adil, çalışkan olmak gibi karakter özelliklerini ifade eder.

Bu özelliklerimizle; Ata'mızın biz gençlere emanet ettiği cumhuriyeti koruyabilmek, geliştirmek için onun bize açtığı yolda, gösterdiği hedeflere emin adımlarla ilerlemeli ve çağdaşlaşmaya, yeniliklere her daim açık olmalıyız.

Irmak Yeniel

10-C

"HÜR YÖNETİM"

Cumhuriyet yönetimi, hür yönetim demektir. Özgürlüğün dalgalanan istiklaldeki bayrağıdır. Gençlerin güçlü sesidir, yetişkinlerin emin duruşu, ihtiyarların asil direnişidir. Cumhuriyet, anasının karnından yeni doğmuş bir yavrunun süte olan ihtiyacı gibi bir vatanın mutlak ihtiyacıdır. Bir milletin sesinden doğan kuvvetli çılgınlardır. İstiklal Marşı'mızda Mehmet Akif Ersoy'un da dediği gibi, "Hakkı'dır hür yaşamış bayrağımın hürriyet; hakkıdır Hakk'a tapan milletimin istiklal."

Güzel ülkemiz Türkiye Cumhuriyeti, bu yıl 100. yaşını kutlayacak. Bir asırdır bizimle olan cumhuriyet; ülkemize, bu yüzyılda dahi bu yönetim biçimini benimsememiş ülkeler varken, oldukça erken bir tarihte gelmiştir. Cumhuriyetle yönetilen ülkeler, daha demokratiktir. Demokratiklik, bir ülkeye beraberinde refah, ileri düzey ilim, medeniyet, adalet, hak ve hukuk gibi kavramları getirir. Bu kavramlara sahip olan bir vatanın ve milletin, birlik ve beraberlik içinde yaşaması kaçınılmazdır. Türkiye, cumhuriyet gibi bir hazineye bundan yaklaşık 100 yıl önce, 29 Ekim 1923'te, sahip oldu. Bu hazine, ülkemizi bir asırdır aydınlatıyor. Ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk, cumhuriyet hakkında:

"Cumhuriyet, ahlak üstünlüğüne dayanan bir ülküdür; cumhuriyet erdemdir." demiştir. Ata'mızın erdem olarak gördüğü cumhuriyet; henüz Fransız İhtilali ile doğmamış bir kavramken, şu anda dünyanın ileri gelen medeniyetleri, henüz bir krallığa bağımlıyken, yüzyıllardır dünya topraklarında at koşturan Türkler, ilk atamızdan beri ulvi düzeylerde erdeme zaten sahiptir. Bu da Türklerin, varoluşundan beri kendi bağımsızlıklarına, aydınlık istikballerine ve en önemlisi cumhuriyete yani hür yönetimlerine düşkünlüğünü ve bağlılığını gösterir. Ahlak üstünlüğü ise Türklerin oldukça önemsedığı bir ülküdür. Bu ülkünün süregelen yıllarda bozulmaması sayesinde, milletimiz saygı ve sevgi içinde uzun dönemler birlikte yaşamıştır.

Cumhuriyet benim için; bir çocuğun geleceğidir. Aydınlık gök gibi aydınlık yarınlar içindir cumhuriyet. Bir çocuğun aklındaki hayalleri ve hedefleri için bir milletin sedası, direnişidir. Bir güneş gibi aydınlatır bir milleti cumhuriyet, bir hilal gibi ortaya çıkar karanlıkta ve bir yıldız gibi parlatır vatani cumhuriyet. Ulusun yüksek ve asla susturulamayacak bir sesidir.

Ata'mızdan hediye, atalarımızdan hediye. Türkiye'mizin her bir cennet noktasının sahibidir, her düşüncenin kurtuluşudur.

Yüzüncü yılında, ülkemizin hür yönetimi, doğuşundan itibaren olduğu gibi halen ısıldatır milletimizi. Küçük çocuklara sınıf süsletir, gençlere Ata'mızın izinden zeybek oynatır, erginlere, işinde en iyisi olmayı öğretir. Bu milletin her ferdi, vatani ve cumhuriyeti için görevini layığıyla yapar. İşte budur hür yönetim. İşte budur cumhuriyet. Tüm güzel kavramların habercisidir.

Daha nice yüzyıllarda, şu an benim yazdığım gibi, asırlar sonra bile cumhuriyete övgü ve hayranlık dolu satırlar yazan gençlere sahip olsun bu cumhuriyet. Herkesin içindeki güç olmaya devam etsin, inanışı olmaya devam etsin, kendini özgür hissettirmeye, bizi birlik içinde tutmaya devam etsin. Minik bir zihnin hayalinin kurtuluşu olmaya ve Türklerin ülküsü olmaya devam etsin.

Cumhuriyet'imizin ilk asrı Başöğretmenimiz önderliğinde ülkemize kutlu olsun.

Melek Seza Körlü

10-A

CUMHURİYET BİZİM

Değerli Öğretmenlerim, Sevgili Arkadaşlarım;

Sözlerime Ulu Önderimiz Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün şu sözleriyle başlamak istiyorum: "Beni görmek demek, mutlaka yüzümü görmek demek değildir. Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız, bu kâfidir." Cumhuriyet, ahlaki fazilete dayanan bir iradedir. Demokratik iradenin tam ve mükemmel bir ifadesidir. Cumhuriyet erdemdir, özgürlüktür.

Ata'm Türkiye Cumhuriyeti'ni kurarken temelini kültür üzerine inşa etmiştir. İnsan, zekâsını terbiye etmeden kültürden bahsedemez. Kültür; bilimden uzak olamaz, değerlerine ve özüne sahip çıkmayı gerektirir. Mutlaka gelecek hedefi vardır ama eğitime, bilime, bilgiye dayalı bir hedef.

O; aklına, yüreğine güvenen sağlam bir beyne ve vücuda sahip gençler yetişsin istemiştir hep. Bu gençler hem karakterli hem de vicdanlı olsun istemiştir. Olsun ki bu topraklarda iyi ve güzel her şeyin fedakârlıklarla bütünleşmesi gerektiğini de idrak edebilecek kadar yüksek karakterli olsun. Düşünüyorum da Atatürk vatanımızın varlık ve bütünlüğünü gençlere emanet ederken ne çok güvenmiş bize. Ne ileri görüşlüymüş. Tüm söylediklerini tarih hep tekrarladı.

Atatürk'ün fikirlerini insan vücudundaki damarlar gibi düşündüm. Hiçbirinden vazgeçemeyiz. Vazgeçtiğimiz her fikir ve her düşünceyle bir damar kesilir. O bir damar bile bütünlüğü bozmaya yeter. Bir damar bile bizi gelecekte koparır. Genç düşünceli olmak, gerçek düşünceli olmayı tamamlar. Genç düşünceli olmak umuda ve hayale yakın olmaktır.

Her iyi eser, her güzel şey bazen hem içeriden hem dışarıdan bazı tehlikelerle karşı karşıyadır. Elbet içeride ve dışarıda Cumhuriyet'imizi yıkmak isteyen düşmanlar olacaktır. Fakat Ata'mızın emanetini bu gençlik ilelebet koruyacaktır. "Cumhuriyet; düşünür, bilgili, kültürlü, sağlam vücutlu ve yüksek karakterli koruyucular ister." Atatürk bir meşale yaktı. Onu ancak güçlü ve kararlı bir gençlik hedefine ulaştırabilir.

Bade Kızıl
9-B

GELECEĞİN IŞIĞI GENÇLER

Atatürk'ün meşalesini taşıyan gençler,

Cumhuriyet'imizin yüzüncü yılında sizlere bu konuşmayı yaparken Ata'mızın keskin bakışlarını ve kararlılığını kalbinizde hissetmenizi isterim. Zira bu kararlılık cumhuriyetimizin kuruluşuna vesile olmuştur.

Biz, Atatürk'ün emanet ettiği meşaleyi elden ele taşımamız. Ülkemizin nasıl kazanıldığını ve şehitlerimizi unutmamamız. Şehitlerimizin kanının her damlasında nasıl vatan sevgisi varsa bizim de yüreğimizde bu vatani koruma isteği olmalıdır.

"Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur." sözü ilkimiz olmalıdır. Cumhuriyet'in koruyucuları olarak araştırmacı ve çalışkan olmalıyız. Bilgiler kitap sayfalarında kalmamalı, hayata geçirilerek önem kazanmalıdır. Çünkü bilgiler sayfalarda kaldığında değersizdir. Yoğun ve planlı bir şekilde çalışırken kendimize vakit ayırıp beden sağlığımız için spor yapmalıyız. Atatürk çocuğu olarak hem sportif hem de azimli olmalıyız.

"Yurtta sulh, cihanda sulh." sözünün ışığında kılıcımız kalem olmalıdır. Her zaman barışı savunan Ata'mızın izinden yürümeliyiz. Savaşın insanlığı yok edişini seyretmemeliyiz. Barışın elçiliğini üstlenmeliyiz.

Ülkemizin ve Cumhuriyet'imizin en büyük miraslarından biri kùltürdür. Kùltürü gelecek nesillere taşımak bizim vazifemizdir. Bu vazifeyi yerine getirirken dil, din, ırk ayrımına girmeden tüm dünya insanlarına sevgi ve saygı göstermeliyiz. Evrensel bakış açımızı kaybetmemeliyiz. İşte o zaman cumhuriyetin çocukları Mustafa Kemal Atatürk'ü mutlu eder.

Türk milletinin en belirgin karakteristik özelliğı özgürlüğe olan düşkünlüğüdür. Biz gençler de bu özgürlüğü yaşarken dürüstlüğümüzden, hoşgörümüzden ve adaletimizden ödün vermemeliyiz çünkü Mustafa Kemal Atatürk karakteri sağlam gençleri sever.

Atatürk'ü sevmek, Atatürk'ü tanımaktır. Onun kusursuzluğunu yüzüncü yıl ışığıyla nice yüzyıllara aktarmalıyız. Onun çizdiği yolda sağlam adımlarla yürümeliyiz.

Gururla haykırıyorum: Asla meşaleyi elimden bırakmayacağım, sağlıklı bedenimle ve çalışkanlığım ile bilime koşacağım, ülkem için hukuk ve adalet çerçevesinde faydalı bir birey olacağım. Atatürk'ün yolunda azimle yürüyeceğim çünkü "Cumhuriyet; düşünür, bilgili, kültürlü, sağlam vücutlu ve yüksek karakterli koruyucular ister.". Yüzüncü yılımız kutlu olsun! Daha nice yüzyıllara...

Damla Nur Çınar

9-B

ASIRLIK CUMHURİYET

Değerli Öğretmenlerim ve Sevgili Arkadaşlarım,

Bugün 29 Ekim 2023. Bugün bizim doğum günümüz, Cumhuriyet'imizin 100. yılı. İçimiz kıpır kıpır, herkesin yüzünde bir gülümseme var. Bugün Cumhuriyet'imizin 100. yılı.

Koca bir asır önceydi, nihayet bitmişti savaş. Kayıpları vardı milletin, Mehmetçik vermişti canını. Halk bitap düşmüştü, yine de bir yolunu bulup sargılamışlardı kederden yıpranmış olan kalplerini. "Bu da geçecek, ümidinizi kesmeyin." dediler. Paramız yoktu savaşın yol açtığı hasarı telafi etmeye. Bulunmuyordu belki o zaman ülkeyi ayaklandıracak durumları, ama o sargılı kalpler atmaya hiç bırakmadı. Halkın içindeki kıvılcım meşale alevi kadar parlak, küçük çocukların tebessümleri kadar nazikti. Halk mücadeleyi hiç bırakmamıştı, bırakmayacaktı. Bir çare arıyordu herkes. Akla cumhuriyet geldi, belki de bu onların dertlerine derman olurdu. "Cumhuriyet; düşünür, bilgili, kültürlü, sağlam vücutlu ve yüksek karakterli koruyucular ister." dedi Mustafa Kemal; halktan biri, sargılı kalplere seslenmişti. Karar verilmişti, ülke kurtulacaktı.

Sargılı kalpler hevesle atmaya devam ediyordu. Vakti gelmişti, harekete geçilmeliydi. Kalpler içlerindeki kanı pompalıyordu. Tüm vücutta dolanacaktı taptaze kan. Damarlar kanı taşıyordu, ülke toparlanma mücadelesindeydi. Önce beyne gitti kan. Halk yönetime geçti, tıpkı güneş gibi doğdu cumhuriyet kasvetli günlerin ardından. Cumhuriyet ilan edildi ancak bu yetmezdi. Kan bu sefer kollara doğru ilerledi. Beyin kollara seslendi: "Her insan eşittir!". Kollar çalışmaya başladı, kadın-erkek eşitliği sağlandı. Sonra gövdeye doğru yola koyuldu kan. Beyin gövdeye seslendi: "Eğitimin önemi büyüktür!". Eğitim ciddiye alınmalıydı. Halkın eğitimi için çalışıldı, gövde güçlendi bilgi birikimiyle. Sıra ayaklardaydı, kan ayaklara yöneldi bu sefer. "Üretimi artırmalı ve ticarete atılmalıyız!" dedi beyin. Ayaklar harekete geçti, adımlar attılar. Bastığı yer sadece "toprak" değildi, nimetti artık. Mehmet Akif Ersoy'un "Bastığın yerleri 'toprak!' diyerek geçme, tanı!" sözünü anımsadı herkes. Halk ülkeyi ayaklandırıyordu, bu beden ayaklanıyordu. "Türkiye Cumhuriyeti" idi bu bedenin ismi. Halkın sargılı kalbi kanı pompalamaya devam etti. Damarlarda taşınan kan, halkın ümidi, dolaşıyordu tüm vücudu. Uzuvarlar düzenle işliyordu. Bu düzenin devamlılığı da gerekliydi

tabii ki. "Cumhuriyet; düşünür, bilgili, kültürlü, sağlam vücutlu ve yüksek karakterli koruyucular ister." demişti Mustafa Kemal.

Memleket uğruna canını feda edenler, varlıklarından vazgeçenler, uykusuz geceler geçirip yine de göz kırpmadan vatani korumak için çalışanlardan oluştu bu ülke. Hakları var bu ülkeyi dimdik ayakta görmeye. Her zaman cumhuriyetin üstüne titremeliyiz, yoksa ne manası kalır onca uğraşın? Yaşananlardan ders çıkararak korumalıyız cumhuriyeti, ümidimizi kaybetmeden kucaklamalıyız onu. Ülke yönetiminde halk egemenliği, halkın eğitilmesi, medeni koşullar çerçevesinde yaşamak en değerli hazinelerimiz. Biz gençler; gelecekte ülkemizi daha da yükseklere taşıyacak, sonsuza dek ay yıldızlı bayrağımızı göklerde dalgalandıracağız.

Bugün 29 Ekim 2023. Bugün bizim doğum günümüz, Cumhuriyet'imizin 100. yılı. İçimiz kıpır kıpır, herkesin yüzünde bir gülümseme var. Bugün Cumhuriyet'imizin 100. yılı.

Melek Uysal

9-B

29 EKİM KONUŞMA METNİ

Sayın Kurucu Temsilcim, Okul Müdürüm, Değerli Öğretmenlerim, Saygıdeğer Konuklarımız ve Sevgili Arkadaşlar,

Bağımsız Türk devletinin cumhuriyete kavuştuğu, milletimizin de yönetime katılıp söz sahibi olabileceğinin açıklandığı ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün Cumhuriyet'in 10. yıl kutlamalarında verdiği 10. Yıl Nutku'nda "en büyük bayram" olarak belirttiği Cumhuriyet'imizin 100. yılında bu konuşmayı yapmaktan gurur duyuyorum.

Mustafa Kemal Atatürk, Türk milleti için her zaman en iyisini istemiş ve bunun için çalışmıştır. Toplantılar yapmış, kongreler düzenlemiş, TBMM'yi kurmuş, savaşlar kazanmış, meydan muharebelerinde savaşmış, antlaşmalar imzalamış ve tüm dünyaya bağımsız bir devlet olduğumuzu kabul ettirmiştir.

Bunun yanı sıra halk da bu vatan için çabalayanlara elinden geldiğince yardımcı olmuştur. Türk milleti; Türkiye için varını yoğunu ortaya koymuş, bu vatan için kan dökmüştür. Cumhuriyet, Türk milletinin çabasına karşılık verilmiş bir armağandır. Cumhuriyet, Türk askerinin kanıdır. Cumhuriyet, karda cepheye mermi taşıyan kadınlardır. Cumhuriyet; 29 Ekim, 30 Ağustos, 23 Nisan'dır. Cumhuriyet, Atatürk'ün bu vatani emanet ettiği gençtir. Cumhuriyet, Atatürk'tür.

Cumhuriyet bir dönüm noktasıdır. Türkiye için, Türk milleti için... Türkiye'nin bağımsız bir devlet olabileceğine inanmayan devletlere bir cevaptır cumhuriyet. Çağdaşlaşma hamlesidir. Devlete bir güçtür ki o güçle Türkiye, dünya çapında saygın bir ülke durumuna gelmiştir.

Atatürk ve isimlerini bilmediğimiz niceleri Türkiye için bu kadar şey yapmışken bizler de bunu ileri taşıyıp daha büyük işler yapmalıyız. Cumhuriyeti koruyup vatanımıza sahip çıkmalıyız. Atatürk o zamanlar kurduğu ülkenin standartlarının yüzyıllar boyunca devam etmesini istemiştir ve bizlere bu konuda güvenmiştir.

"Cumhuriyet; düşünür, bilgili, kültürlü, sağlam vücutlu ve yüksek karakterli koruyucular ister." sözü Atatürk'ün bizlere ne kadar güvendiğini ve Türkiye Cumhuriyeti'ni ilelebet korumamızı istediğini belirtiyor. Yüksek karakterli koruyucu demek; zorluklar karşısında

yılmadan çabalayan, çağdaşlığı ilke edinen, yeniliklere açık bireyler demektir. Her zaman ileriye bakmalı, bize verilen vazifeleri layıkıyla yapmalıyız. Yeni şeyler üreterek insanlığa değer katan birer birey olmalıyız.

Tarihin her döneminde istiklal için güçlü bir iradeyle egemenliğine ve bağımsızlığına sahip çıkan Türk milleti, bundan bir asır önce de sömürgeci zihniyetin kötü amaçlarını ve planlarını boşa çıkarmayı başarmıştır. Türk olmak demek, hiç kimseye boyun eğmemektir. Türk milleti hangi döneme denk gelirse gelsin ülkesini nasıl canı pahasına korumuşsa, bizler de öyle yapacağız. Ata'mızın ülkeye getirdiği yenilikleri daha da ilerletip "Saygın Türk Milleti" ünvanını koruyacağız.

Arkadaşlar, cumhuriyeti koruyacak olan bizleriz. Biz Atatürk'ün çocuklarıyız. Cumhuriyet biziz.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı kutlu olsun.

Naz Ayaz

9-B

CUMHURİYET'İMİZİN 100. YILI

Sayın Okul Müdürüm, Değerli Öğretmenlerim, Sevgili Arkadaşlarım ve Saygıdeğer Veliler;

Cumhuriyet'imizin 100. yılı kapsamında hazırlamış olduğumuz kutlama programına hepiniz hoş geldiniz, şeref verdiniz. Öncelikle bugün burada bu konuşmayı yapabilmeme, bugünü burada coşkuyla kutlayabilmemize ve daha nicelerine olanak sağlayan Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ü her zaman olduğu gibi saygıyla anarken Cumhuriyet'imizin 100. yılında bana bu konuşmayı yapma fırsatı verdikleri için bütün öğretmenlerime teşekkür ederim.

Biliyorsunuz ki bundan tam 100 yıl önce bugün, kalpler bugün olduğu gibi hızla çarpmaya, yeni umutlar, yeni hayaller yeşermeye başladı. Bundan tam 100 yıl önce bugün Cumhuriyet ilan edildi. Yeni bir çağ açılmıştı artık, aydınlık bir geleceğe gözlerini açmıştı Türk halkı o sabah ve bir oluşumuz resmîyete kavuşmuştu. Mustafa Kemal ve arkadaşları çoktan kararını vermişti, kimse vazgeçiremezdi onları bu hususta; çünkü onlar bu topraklara, bu millete, kan kırmızısı bayrağa gönülden bağlıydılar.

Aslında 19 Mayıs 1919'da Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkışıyla atılmıştı ilk adımlar, kongrelerde konuşmalar yapıyor, "Tek bir egemenlik var, o da millî egemenliktir. Ülkeyi yine ulusun kendi gücü kurtaracaktır." diyordu Ulu Önder. Mustafa Kemal önderliğindeki Büyük Millet Meclisi Kurtuluş Savaşı'nı başlattı. Halkımız seferber oldu; hangi statüde, hangi kesimde oldukları fark etmeksizin omuz omuza verip düşmana karşı koydu Türk halkı. Sakarya'da, İnönü'de, Dumlupınar'da savaştık. Nihayetinde düşmanlardan arındırdık yurdumuzu. Lozan Barış Antlaşması imzalandı ve yeni bir devlet doğdu -yönetim biçimi henüz belirlenmemiş bir devlet-. 13 Ekim 1923, Ankara başkent oldu. Mustafa Kemal öteden beridir tasarladığı cumhuriyet rejimi için ön hazırlıklara başladı. 28 Ekim 1923 akşamı Çankaya'da yakın arkadaşlarının davetli olduğu bir yemekte "Yarın Cumhuriyet'i ilan edeceğiz." sözleri döküldü ağızından Ulu Önderimizin.

29 Ekim 1923 günü Mustafa Kemal, milletvekilleri ile yaptığı görüşmeler sonucunda cumhuriyet önergesinin taslağını Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne verdi. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin önergeyi kabul etmesinin ardından ülkemizde cumhuriyet yönetimi kuruldu. Cumhuriyet'in ilanı tüm yurttta sevinç ve coşku ile kutlandı. Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk ise kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk cumhurbaşkanı olarak tarihe geçti.

Cumhuriyet; siyasi otoritenin halkın ve temsilcilerinin elinde olduğu bir yönetim biçimidir. Halk, kendi kaderini kendi düşünceleriyle belirleyebilmekle birlikte birbirlerine karşı büyük bir sorumluluk taşır. Bu nedenle Cumhuriyet'i korumak, kollamak ve yaşatmak her yurttaşımızın vatanımıza karşı bir sorumluluğu olduğu gibi Türk halkına karşı da bir sorumluluğudur ve vatan bizlere emanettir. Mustafa Kemal Atatürk'ün de bir sözünde dediğı gibi "Cumhuriyet; düşüncede, bilgide, sağlıkta güçlü ve yüksek karakterli koruyucular ister." Bu uğurda bizlerin üzerine düşen vazife ise Türk ulusuna en faydalı şekilde kendimizi ve bizden sonraki nesilleri yetiştirmektir. Unutmayalım ki "Vatan, çalışkan insanların omuzları üstünde yükselir." (Tevfik Fikret).

Yaren Çıtır

9-B

Bilim ve Liderlik Okulu
ÖZEL EGE LİSESİ
Anaokulu | İlkokul | Ortaokul | Lise